

HALKIN KURTULUŞU

11 Aralık 1978
500 kuruş
139

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

DİSK'in sahte "Demokratik platformu" emekçi kitleleri aldatamayacaktır

Tüm halk güçleri, demokratik ve anti–emperyalist platformda biraraya gelelim ve güçlerimizi birlestirelim!

YAZISI 5. SAYFADA

Enver Hoca yoldaşın Parti Bayrağı ve Halkın Kurtuluşu'na mesajı

«PARTİ BAYRAĞI» ve «HALKIN KURTULUŞU» GAZETELERİ YAYIN KURULLARI

İSTANBUL

70. doğum günümde bana göndermiş olduğunuz yürekten selamlar dolayısıyla size teşekkür ederim.

Bu fırsattan yararlanarak size ve bütün devrimci Türk militanlarına en iyi selamlarımı ve devrimin ve özgürlüğün düşmanlarına karşı, Amerikan emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi ve her renkten revizyoniste karşı, Marksizm-Leninizmin onuru ve devrimin ve sosyalizmin zaferi için çaba ve mücadelenizde başarı dileklerimi iletirim.

ENVER HOCA
Arnavutluk Emek Partisi
Merkez Komitesi Birinci Sekreteri

Tiran, 30 Ekim 1978

İşçi direnişleri bütün yurt çapında yaygınlaşıyor

Kuruçeşme Çay-Kur işçileri, "Toplumsal Anlaşma" zincirine karşı grev mücadelesine başladılar.

Halkın azılı düşmanları egemen sınıflar, ezilen emekçi kitlelerin ekmeğini kudurmuşçasına talan ediyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, kendi bunalımlarının yükünü halkın omuzlarına yıktıkları yoksulluk ve zulümle gidermeye çalışıyorlar. Fabrikatörler, makinanın başındaki işçiye fabrika kapısını gösteriyor. Her gün onlarca işçi işten atılmakta, binlerce insan aç kalmaktadır. Seçim öncesi işsizlere iş, halka demokrasi ve ucuzluk vaat eden Ecevit, bugün halkı, yeni faşist boyunduruk demek olan "Toplumsal Anlaşma" maddelerine boyun eğdirmeye çalışmaktadır. 13 bin karayolu işçisini işten atarak, halkı ezenlerle birlikte olduğunu gösteren Ecevit, halkın değil, egemen sınıfların umudu olma yolunda yürümektedir. İşçilere yaşama hakkı tanımayan Koçların, Sabancıların kârlarına kâr katan zam kararlarını alan CHP hükümeti, kapitalistlerin çanak yalayıcısı sendika ağalarını da yanına alarak, işçi sınıfının haklı eylemlerine

Dev.sa.7.sü.1'de

Tertiplerin başında bu kez de vali var

ERZİNCAN

- **Etko çetesinin üyeleri bir evde bomba imal ederken, patlayan bomba yaşlı bir kadının ölümüne neden oldu.**
- **Olayın hemen ardından vali bombanın THKO'lular tarafından konulduğunu açıkladı. Emniyet müdürü ve MİT olayın gerçek yüzünü ortaya çıkaran ifadeleri değiştirdiler.**

Erzincan'da başında birçok resmi yetkilinin de bulunduğu faşist milisler, şehirde terör estirmekte, özellikle Ale-

Dev.sa.7.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU

Düzen değişikliği

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, CHP il Başkanlarının katıldığı eğitim seminerinde yaptığı bir konuşmada, CHP'nin iktidar olmasıyla birlikte düzen değişikliğinin başladığını ve bunun devam edeceğini söylemiştir.

Evet, CHP, hükümet olmasından bu yana bazı uygulamalara ve değişikliklere girişmiştir. Ama bu değişiklikler, bütün halk kitlelerinin bugün bizzat kendi somut deneyleriyle de gördükleri gibi, halk yararına değil, egemen sınıflar ve emperyalistler yararına olan değişikliklerdir.

CHP, seçimler döneminde ve muhalefetteyken, emekçi halk kitlelerinin taleplerine demagojik bir şekilde sarılmış, ama iktidara geldikten sonra bunları elinin tersiyle bir kenara iterek kapitalizmin derinleşen buhranının bütün sonuçlarını halk kitlelerinin sırtına yüklemiş, egemen sınıfların ve emperyalistlerin çizdiği yoldan hızla ilerlemiştir. Ve bugün bu politikayı uygulamaya devam etmektedir.

CHP ve onun lideri Ecevit, böylece "düzen değişikliği" ile neyi kastettiğini somut olarak ortaya koymuştur.

Ecevit, CHP Eğitim Seminerinde yaptığı konuşmada ve verdiği çeşitli demeçlerde düzen değişikliğine devam edeceklerini söylemektedir. Yani CHP iktidarı bugüne kadar uyguladığı politikaya devam edecektir. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin üzerindeki baskı ve sömürü daha fazla artarak devam edecek, komprador patronların ve toprak ağalarının istek-

Dev.sa.7.sü.8'de

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET VE TÜRKİYE

KPD/M-L'nin Yayın Organı Roter Morgen gazetesi, 24 Kasım 1978 tarihli sayısında Türkiye'deki sınıf mücadelesi üzerine tam sayfalık bir yazı yayınlamıştır. "Türkiye'de Sınıf Mücadelesi (1)" Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" başlığını taşıyan birinci yazının bir bölümünü gazetemizin bu sayısında veriyoruz.

(Yazısı 3. Sayfada)

Çin'deki son gelişmeler üzerine (2)

(Yazısı 8. Sayfada)

Kuyruk.. Kuyruk.. Kuyruk...

Gaz kuyruğu, kömür, motorin, fuel-oil kuyruğu; yağ, tuz, sigara kuyruğu. Arabalar benzin istasyonlarında mazot kuyruğunda. İnsanlar durakta araba kuyruğunda. Türkiye "yok"lar ve kuyruklar ülkesi olmakta devam ediyor. CHP iktidarının getirdiği tek değişiklik, kuyrukların ve "yokların" sayısında biraz daha artış.

NATO Savunma Bakanları Toplantısı sona erdi

Amerikan üslerini resmen açtığı yetmiyormuş gibi

Ecevit hükümeti NATO'ya yeni bir üs veriyor

NATO Savunma Bakanları Kış Dönemi Toplantısı Brüksel'de yapıldı. Arkasından NATO Dışişleri Bakanlar Konseyi de Savunma Bakanları Toplantısında alınan kararları gözden geçirmek üzere toplandı. Her iki toplantıda da Sovyet sosyal-emperyalizmi ve müttefiklerine karşı gelişen yeni durumlara göre nasıl bir tavır alınması gerektiği, İran olayları ve benzeri sorunlar da tartışıldı. Ama Türkiye açısından toplantının önemi yeni geliştirilen bir haber alma projesi için Ecevit hükümetinin NATO Savunma Bakanlarından Anadolu'da yeni bir NATO üssü kurulmasını istemesiydi. Elbette Ecevit hükümetinin bu isteği NATO'nun diğer emperyalist ortakları tarafından da memnuniyetle karşılandı. Buna göre Konya'da kurulacak üs NATO'nun haber alma sistemiyle ilgili uçaklar için ileri harekat üssü olarak kullanılacak.

NATO'ya verilen yeni üs Ecevit iktidarının onurlu ve bağımsız dış politikasının nasıl bir şey olduğunu bir kez daha ortaya serması açısından da ilginçtir. Daha bu sonbaharda Amerikan üslerini resmen açarken bile bağım

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Sovyetlerle yeni bir ticaret anlaşması imzalandı

Kaplan evin içindeyken kurt arka kapıdan giriyor

- **Devletten devlete kredi ile yetinmeyen sosyal-emperyalistler, şimdi de özel sektöre yatırım yapıyorlar**

Bu ay başında Sovyetler Birliği ile yeni bir ticaret anlaşması daha imzalandı. Ticaret Bakanları arasında imzalanan bu anlaşmayla sosyal-emperyalistler demir-çelik, aliminyum, petro-kimya gibi sanayi dallarından ve elektrik gibi enerji konularından sonra belli başlı ticari alanlarda da söz sahibi olmaktadır. Yeni anlaşmaya göre iki ülke arasındaki ticaret hacmi üç yıl içinde % 13,5'den daha fazla artış kaydedecektir.

Bugüne kadar Sovyetlerle olan ekonomik ilişkiler sosyal-emperyalistlerin ülkemizde fabrika kurma ve bunları büyütmesiyle kısıtlıyken bu anlaşma ile ekonomik ilişkiler alabildiğine geliş-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Faşizme Ölüm, İran Halkına Hürriyet!

Almanya'da 10.000 kişi İran'daki katliamları protesto etti

Faşist Şah rejimine ve İran faşist-feodal diktatörlüğüne karşı protesto gösterileri sadece İran içinde değil, İran dışında da sür-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

FAŞİST ŞAH REJİMİ KAN DENİZİNDE BOĞULACAKTIR

İran halkının mücadele seli ülkenin dört bir tarafını sarıyor

İran'da halkın faşist Şah rejimine karşı mücadele alevleri ülkenin dört bir tarafını sarıyor. Sıkıyönetime, askeri-faşist hükümete, gece sokağa çıkma yasağına, Muharrem ayı boyunca her türden gösterinin ya-

Dev.sa.7.sü.3'de

Düyun-i Umumiye günleri geri geldi

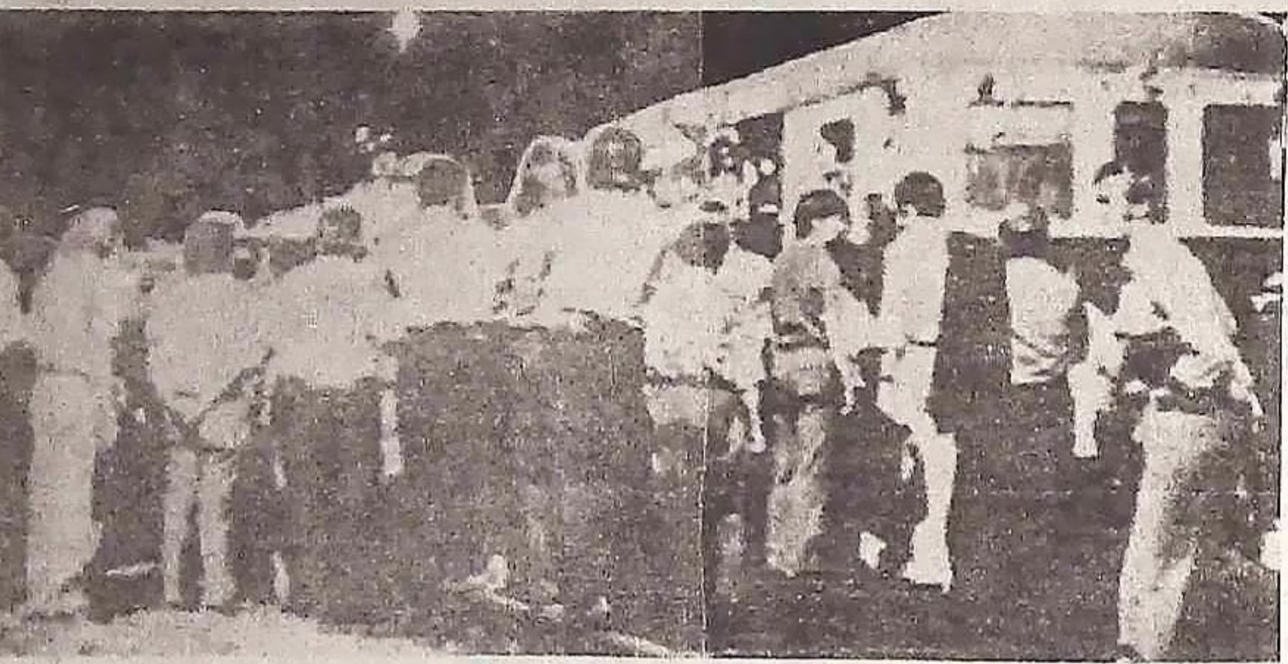
IMF'siz gün geçmiyor

- **Hükümetler iki yıldır ekonominin düzelmesini IMF'den alınacak 450 milyonluk krediye bağlıyorlar. Oysa kredinin 200 milyonluk bölümü şimdiden kullanıldı, ama ekonominin bugünkü durumu dünden daha kötü.**

IMF'nin akbabaları ay başından bu yana yine ülkemizde. Bu kez alışılmışın dışında kalabalık bir heyetle geldiler. Bunun nedeni yapacakları işlerin çokluğu. IMF heyeti bu defa ekonominin hemen

De.sa.7.sü.3'de

1976 Haziran ayı, Ursus Traktör Fabrikası işçileri Varşova - Berlin demiryolunu kesiyorlar.

1970 yılı Aralık ayında Polonya işçi sınıfı revizyonist yönetime karşı ayaklandı. Gdansk şehrinde liman işçileri, fiyatların artırılması ve ücretlerin dondurulması karşısında greve başladılar. O dönem yönetimde bulunan revizyonist Gomulka kliği, direnişçilere ateş açtı. İşçiler, bu saldırıya karşı koydular. Direniş bütün ülkeyi kapladı. Grev komiteleri ve direnişi yürüten şehir komiteleri kuruldu. Polonya işçi sınıfı, Polonya burjuvazisinin bunalımın yükünü işçi sınıfına yüklemek isteyen revizyonist siyasetine boyun eğmedi. Polonya revizyonist partisi başkanı Gomulka görevinden çekilmek zorunda kaldı. Zamlar geri alındı. İşçi sınıfı, yönetime gelen revizyonist Gierek kliğinin işçi düşmanı siyasetine karşı mücadelesini sürdürdü. Nitekim 1976 yılı Haziran ayında, ücretlerin dondurulmasını tezgahlayan Polonya burjuvazisine karşı işçi sınıfı bellibaşlı şehirlerde mücadeleyi yoğunlaştırdı. Varşova'da, Lodz'da, Rozman'da, kıyı bölgelerde işçiler, revizyonist burjuvazinin emekçilerin yaşam koşullarına yaptığı bu yeni saldırıyı da püskürttüler. Sonuçta revizyonistler zamları ve ücretlerin dondurulması gibi tedbirleri bir daha geri almak zorunda kaldılar.

POLONYA EMEKÇİLERİ AÇLIK VE SEFALET İÇİNDE

Polonya burjuvazisi, kendi çıkarları ve Rus sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarını savunurken emekçileri hangi sefil koşullarda yaşamaya mahkum etmektedir? Aslen Polonya'da bulunan ve Almanya'da çalışan bir işçi, Polonya'da 1978 yılında başında gördüklerini şöyle anlatıyor:

"Polonya'da insan açlıktan ölmez, ama buna yaşamak denir mi? Benim doğduğum köyde aile alalım. 12-13 kişi üç veya dört odada yaşıyor. Büyükanneden toruna, kızkardeşe, amcaya kadar hepsi bir tencereden yiyor. Ünlü yiyecekler, yumurta, sebze. Sebze, yumurta, ünlü yiyecekler. İşte haftanın yedi gününde yemek listesi budur. Giyecekler birinden diğerine gidiyor, yüz kez yamanıyor, çevriliyor, değiştiriliyor. Ama biraz fazla kazanıyor, İşsiz yeğeni böylece geçindiriyor.

Baş döndürücü enflasyon oranı, artan fiyatlar. Bu işin bir yönü. Ama temel sorun değil. Polonya halkı hiçbir şeyin olmamasından yakınıyor. Tarımın hakim olduğu sözümona sosyalist Polonya'da açlık hüküm sürüyor. Et bulmak için kuyruğa akşam 19'da giriliyor. Bunun gibi sabahları menşurları yer değiştir. Bütün bunlar seçme olanağı bile olmayan birkaç yüz gram et için. Diğer hayati önemi olan şeyler için de durum değişik değil. Şeker, yalnızca ihtiyaç kartlarıyla var. Kişi başına ayda 1 kg."

POLONYA KAPİTALİST EKONOMİSİ BÜTÜNÜYLE ÇÖKMÜŞTÜR

"Bütün bunlar niçin? Kapitalizmin yeniden inşası sonucunda Polonya'da ekonomi bütünüyle çökmüştür. Arazisinin % 63'ünü tarımda kullanan ülke, bugün kendi halkını doyuramıyor. Milyonlarca sığır, domuz, koyun var. Ama et, deri, yün yok. Polonya'nın ürettiği her şey ihraç ediliyor. Bunun büyük bölümü, işgalci Sovyetlerin Polonya'da bulunduran ve Gierek yönetiminin efendisi Sovyetler Birliği'ne gönderiliyor. ABD, Federal Almanya ve diğer emperyalist ülkelere de gönderiliyor.

Annem ağır romatizmalıdır. Yılbaşında ona kalın bir manto hediye etmek istedim. Ama çok pahalıydı. Bunun üzerine kalın bir yün şal aradım. Hiçbir yerde bulamadım. Kalın bir yün kazak bile yoktu.

Ziyaretim sırasında altı yaşındaki yeğenim ateşlendi. Dondurucu soğukta doktora götürmeyelim dedik. Komşu köyden çocuk doktorunu çağırdık. Polonyalı emekçiler hastalığa karşı sigortalıdır. Bunun için yüksek sigorta primi öderler. Bu ev vizitesi için kızkardeşim gene de 115 ziloti ödemek zorunda kaldı. (Ortalama işçi ücreti 4 bin zilotidir.) İlaçlar, sonraki muayeneler bu paraya dahil değil!

Bu iflas etmiş, harap olmuş rejimde tek gelişen şey ahlaksızlık ve asalaklıktır. Mark ve dolar ile her şey alınabilir. Bir doktora rüşvet veren iyice muayene edilir. Sonradan öğrendiğime göre yokluğunu çok hissettiğim kahveyi de bulabilirmişim şehirde, el altından mark karşılığı!

Benim köyümde parti kodamanlarından başka, bu rejime karşı kızgınlığını açıkça söylemeyen hemen hemen kimse kalmamış. Baskı da büyük. Polonyalı polisler, küçük bir teferruat için hemen dövmeye başlıyorlar. Onların göz çevresinde biletsiz durdukları için insanlar sık sık dövülüyor. Polise karşı birikmiş kin o kadar büyük ki, son zamanlarda birçok kez gençlerin polislere saldırdıkları ve onları iyice dövdükleri de görülmüş. Kuzenimizin oğlu, hiçbir soruşturma yapılmadan birkaç ay hapiste kaldı. Döndüğümden kısa bir süre sonra yeğenimin tutuklandığını öğrendim. Yaşam koşulları üzerine kızgınlığını çok yüksek ve dikkatsizce söylemiş ve ihbar edilmiş. Hâlâ hapiste.

Bu vahşice baskıya rağmen yakında yeni ayaklanmalar olacağından eminim. İnsanlar, Haziran 1976'da işçilerin ayaklanmayı başlattıkları Radom mücadelesinden söz ediyorlar. Radom'da onlarca işçi vurulmuştu. Kimse kesin sayıyı bilmiyor, çünkü sansürlü basın yalan yazıyor. Ama bu işçilerin nasıl ve ne amaçlar uğruna mücadele ettiklerini herkes biliyor. Polonya halkı bugün yaşamaya zorlandığı gibi artık yaşayamaz, böyle yaşamak istemiyor."

POLONYA BURJUVAZİSİ, SOSYAL EMPERYALİSTLERİN HİZMETİNDE

Bugün Polonya ekonomisinin bunalımı daha da derinleşmektedir. Şehirde ve köyde emekçi kitlelerin durumları gittikçe kötüleşmektedir. Yoksul köylüler iflas ediyorlar. Göç ettikleri şehirlerde işsiz kalıyorlar. Bunun karşısında Polonya köylerindeki yeni köy burjuvazisi ekonomik durumunu sağlamlaştırmaktadır. İşlenebilir toprakların % 35'i bu zengin köylü sınıfın elindedir.

Revizyonist Gierek kliği, Polonya'yı Sovyet sosyal-emperyalizminin yarı-sömürgesi haline getiren süreci de hızlandırdı. Ülke emperyalizmden alınan borçlar batağına gırtlağa kadar gömülmüştür. Gierek kliği, yüz milyar zlotilik faiz faturasını emekçilere kesmekten vazgeçmemiştir.

Brejnev'in uşağı Gierek kliği, şimdi perde arkasında yeni saldırılar hazırlamaktadır. Polonya proletaryasının mücadelesi karşısında Polonya burjuvazisi geri adım atmak zorunda kaldı, ama bunalımın yükünü emekçilere bindirecek tasarılardan vazgeçmedi. Gierek yönetimi, şimdi fiyat artışları konusunda yeni bir tasarı hazırlıyor. Polonya burjuva iktisatçılarının belirttiği gibi, temel gıda maddeleri kat kat pahalandırılmadan kapitalist Polonya ekonomisi ayakta tutulamaz. Kapitalist bir ülke enflasyondan kaçınabilir mi?

Polonya'da iktidarda olan burjuvazidir. Revizyonist yönetim Sovyet sosyal-emperyalizminin yarı-sömürgeci boyunduruğunu Polonyalı emekçilere yüklemektedir. Elbette revizyonist Gierek kliği, kendi rızası ile iktidardan ve burjuva siyasetinden vazgeçmez. 1970'den, 1976'dan sonra, işçi düşmanı yeni tasarılar hazırda beklemektedir, çünkü burjuvazinin diktatörlüğü altında bunalım gittikçe derinleşmektedir. Ancak Polonya proletaryası, Gomulka'yı 1970'de dize getirdi. Revizyonist Gierek kliğine 1976'da geri adım attırdı. Polonya işçi sınıfı, bugün de Gierek kliğinin halk düşmanı siyasetine karşı yeni mücadelelere atılmaya hazırdır. İşçi sınıfının önderliğinde Polonya halkı ayağa kalkacak, burjuva diktatörlüğünü yıkacak, sosyal-emperyalist boyunduruğu kıracaktır.

Varşova Paktı Zirve Toplantısı ve Romanya'nın tutumu üzerine

Kasım ayı sonunda Varşova Paktı üyesi devletlerin başkanları Moskova'da toplandılar. Burada, saldırgan Varşova paktının silahlanma harcamalarının artırılması ele alındı. Romanya Devlet Başkanı Çavuşesku bu öneriye karşı çıktı. Bu muhalefet özellikle Çin revizyonistleri tarafından bir "bağımsız sosyalist" ülkenin Sovyet sosyal-emperyalizmine kafa tutuşu olarak değerlendirildi. Varşova paktı zirve toplantısının amacı ne idi? Burada hangi öneriler getirildi? Romanya'nın muhalefeti, sosyalist bir ülkenin Brejnev revizyonizmine karşı çıkışı mıdır?

Varşova Paktı Zirve Toplantısı, Sovyet sosyal-emperyalizminin savaş hazırlıklarının bir parçasıdır. Moskova çarları bir yandan sözde silahsızlanma ile ilgili yalanları yayıyorlar. Diğer yandan saldırgan NATO bloku karşısında saldırgan Varşova paktını daha da silahlandırmaya çalışıyorlar. Bu toplantıda, Varşova paktı kuvvetlerinin Sovyet sosyal-emperyalistlerinin denetiminde birleşik bir komutanlık altında toplanması da önerildi. Bu önerinin ve diğerlerinin amacı, Moskovalı patronların Varşova paktı üyesi ülkeler üzerindeki boyunduruğunu artırmaktır.

VARŞOVA PAKTINDA ÇATLAKLAR BÜYÜYOR

Romanya, silahlanma harcamalarının artırılması ve birleşik bir komutanlık kurulması önerilerini kabul etmedi. Bu tutum, Sovyet sosyal-emperyalizminin başı çektiği Varşova Paktı üyesi revizyonistler arasında var olan çatlakların büyümesini iyice ortaya koymaktadır. Bu çatlak 1962'de vardı: Romanya o tarihten bu yana Varşova Paktı kuvvetlerinin resmi manevralarına izin vermiyor. Sovyet birlikleri 1958'den bu yana Romanya topraklarında bulunmuyorlar. Bu çatlak 1968 yılında Varşova Paktı birliklerinin Çekoslovakya'yı işgalinde de belirdi. Romanya bu işgale asker vermedi. Şimdi bu çatlak iyice büyümüştür.

AYRILIK, DEVRİM İLE KARŞI DEVRİM ARASINDA DEĞİLDİR

Yugoslav revizyonistleri, Varşova Paktı içindeki bu çatlağı devrim ile karşı-devrim arasında bir çatışma gibi göstermek için her yola başvurdular. Varşova Paktı üyesi ülkelerin, elçilerini Romanya'dan çektiği haberi Yugoslav revizyonizmi tarafından bütün dünyaya uçuruldu. Bu, koskoca bir yalandır. Çin revizyonistleri de, Balkanlardaki dostları Romanya'nın tutumunu göklere çıkardılar. Bu tutum tıpkı Tito revizyonizmi gibi "bağımsız sosyalizm"in zaferi değil miydi? Gerçekler nedir? Romanya, dış siyasetinde hangi çizgiyi izledi ve izlemektedir?

ROMANYA, İSRAİL'İN YANINDA

Romanya Devlet Başkanı aynı toplantıda, Camp David anlaşmasını kınamayı dahi reddetti. Brejnev revizyonizminin sözde Arap halklarının dostu gibi görünmesi elbette sahtedir. Ancak Romanya devleti Camp David anlaşmasının yanında, açıkça yer alıyor. Çavuşesku; Tito ve Deng Siao-ping ile birlikte siyonizmin emellerine hizmet eden bu anlaşmayı ilk alkışlayanlar arasındadır. Filistin halkının kendi geleceğini belirleme hakkını çiğneyen anlaşma Camp David anlaşması değil mi? O zaman Çavuşesku'nun Moskova toplantısından sonra söylediği şu sözler, Romanya burjuvazisinin çıkarlarından başka neyi belirtiyor: "Her ülkenin dıştan müdahale olmaksızın kendi kaderini tayin etme hakkı — kutsal bir haktır." İsrail siyonizmi, hangi anlaşma ile işgal ettiği Filistin ve Arap topraklarını gasbetmesini meşrulaştırmaya çalışıyor: Camp David anlaşması! Çavuşesku ise, "egemenlik haklarından" söz ediyor. Filistin ve Arap halklarının açıkça gasbını onaylayan Romanya yönetimi sosyalizmi mi savunuyor? Yoksa, Brejnev revizyonizmi karşısında Romanya burjuvazisinin "haklarını" mı?

Romanya'nın İsrail siyonizmi yanındaki bu tutumu yeni değildir. İsrail saldırgan devleti, 1967 yılında Amerikan emperyalizminin desteği ile Sina çölünü, Gazze şeridini, Kudüs'ü gasbetti. Buradaki Arap halkı katletti. Romanya, bütün bu katliamları kınamak şöyle dursun İsrail ile ilişkilerini sürdürdü, geliştirdi.

Romanya yönetimi Amerikan emperyalizmi ile çok iyi ilişkilere sahiptir. Batı Alman tekelleri Romanya'da sayısız yatırımlara sahiptir. Nihayet Çin revizyonistleri de, Balkanlar'da Tito ve Çavuşesku'yu en yakın iki müttefik tanıdıklarını belirttiler. Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıkan Romanya, sosyalist bir devlet olsa idi diğer emperyalistlere mi kucak açardı?

Çavuşesku-Brejnev kadeh tokuşturuyor(Üstte) Nükleer başlıklı kıtalararası Rus SS tipi füzeler

ÇİN REVİZYONİZMİ BALKANLARDA NE PEŞİNDE?

Varşova Paktı içindeki bu çatlağı, sosyalizm ile Brejnev revizyonizmi arasında bir çelişki gibi göstermek isteyenlerin başında Çin revizyonistleri var. "Üç Dünyacı" Çin önderliğinin planı açık: Balkanlarda ortalığı kızıştırmak! Yugoslavya ve Romanya ile Sovyet sosyal-emperyalistleri arasında kıvılcımı çakıp Balkanları patlatmak! Amaç, NATO ve Varşova saldırgan blokları arasında Balkanlardan başlayacak bir dünya savaşını başlatmaktır. Öyle ki, Çin revizyonist önderliğinin başı sakin olsun ve Çin Deng Siao-ping'in deyimiyle "20 yıl içinde bir büyük devlet" olsun!

BREJNEV'İN DEMECİ : DÜŞEN MASKE

Romanya'nın tutumundan sonra Brejnev'in demeçleri ise sosyal-emperyalist emellerden başka neyi gizlemeye çalışıyor? Brejnev şunları söylüyor: "Askeri harcamalar kısılırsa sosyalizm ve halkların bağımsızlık ve özgürlüğü engellenir" Dünya halkları iyi biliyor ki, Sovyet sosyal-emperyalizmi bağımsızlık ve özgürlüğün yeminli düşmanıdır. Güney Yemen'de, Afganistan'da askeri darbeleri kim tertipledi? Sovyet sosyal-emperyalizminin uşağı olan faşist subaylar! Angola'yı kim işgal etti? Sovyet sosyal-emperyalizminin emrindeki Küba ordusu! Eritre halkına kim ölüm saçıyor? Rus generallerinin yönettiği faşist Etyopya ordusu!

Brejnev "askeri harcamalar kısılmamalı" diyor. Peki iki süper devletin yıllardır sürdürdüğü sözde silahsızlanma görüşmelerinin amacı nedir? Amerikan ve Rus emperyalistleri SALT adı verilen görüşmelerde yüzlerce kez biraraya geldiler. Bu görüşmeler 1975 yılından beri sürüyor. Hani SALT görüşmeleri dünyayı silahtan ve savaştan arındıracaktı? Brejnev'in sözleri, Sovyet sosyal-emperyalizminin saldırgan yüzünü açığa vuruyor. Varşova paktı, Brejnevlerin emrinde onların hegemonya emellerine hizmet eden bir emperyalist pakttır. Bu saldırgan paktın askeri harcamalarının artırılması, Sovyet sosyal-emperyalizminin savaş hazırlıklarının hızlandığını bir daha göstermektedir.

Son Varşova Paktı Zirve Toplantısı, revizyonist kamp içinde çatlakları açığa vurdu. Bölünme ve kendi burjuvazisinin çıkarlarını savunma değişik revizyonist devletler arasındaki çatışmalara yol açtı. Sovyet sosyal-emperyalizminin hızlanan savaş hazırlıkları karşısında Romanya'nın tutumu ise, revizyonist kamp içinde çatlakları artırması onu güçsüz düşüren bir tutumdur.

Brejnev-Nikson 1972'de SALT görüşmelerine başlıyor.

Arjantin Revizyonist Komünist Partisi : «Viva Videla» (Yaşasın Videla)

Yorumsuz bir ibret belgesi

INTERNATIONAL

Moskauhörige KP Argentiniens: «VIVA VIDELA!»

Halk İspanyası Basın Ajansı APEP, 28 Ağustos 1978 tarihli 2. sayısında Arjantin revizyonist Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Roberto Vallarino ile yapılan bir röportajı yayınladı. Fransız Filozofu Bernard Henri Levy'nin yaptığı röportaj ilk kez Fransa'da yayınlanan Cambio 16 adlı derginin 341. sayısında yayınlanmıştır. APEP de bu röportajı ismi geçen dergiden aldığını belirtmektedir.

APEP yayınladığı röportajın başına şöyle bir yorum koymuştur:

"Kendisinden farklı düşünenlere karşı kana susamış izlemelerinin bütün dünyada bilinen, işkencenin ve katliamın gündemlerinde olan Arjantin'deki faşist askeri rejim, Moskova yanlısı KP'nin basit üyelerini de izliyor ve katlediyor. Burjuva basının verilerine göre "kaybolanların" sayısı 15 bine yükseldi. Rus sosyal-emperyalistleri ve onların uşakları tarafından ise rejim -özellikle ekonomik nedenlerden ötürü- destekleniyor."

İşte Cambio 16, no:341'de yayınlanan röportaj. Biz bu röportajda söylenenleri hiçbir yoruma tabi tutmadan, her gün "barış, demokrasi, sosyalizm, anti-faşizm, devrim" laflarını ağzından düşürmeyen revizyonizmin bir ibret belgesi olarak yayınlıyoruz:

B.H.LEVY: Ordu içindeki güçler dengesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

R.VALLARİNO: Özetlersek bir yandan Pinoşe yanlısı, aşırı gerici unsurların olduğunu, öte yandan demokratik eğilimleri olan ilerici unsurların olduğunu söyleyebiliriz. Yapılan hiçbir tahlil bu temel gerçeği gözardı etmemesi gerekiyor.

B.H.LEVY: İlerici unsurlar kimlerdir?

R.VALLARİNO: İsimlerini söylememi istiyorsanız, şu adları verebilirim: Videla, Massera, Agosti, Suarez Massone örneğin.

B.H.LEVY: Başka bir deyişle cuntanın tüm yönetici kadrosu mu?

R.VALLARİNO: Belli bir anlamda, evet. Fakat burada sözkonusu olan ilerici unsurlar ve eğilimler olduğunu eklemek gerekir.

B.H.LEVY: Eğilimleri göz önüne alarak bu son tahlilde, şimdiki Arjantin hükümetinin ilerici bir hükümet olduğu anlamındadır.

R.VALLARİNO: Bu içinde ilerici unsurları barındıran bir hükümettir. Bu unsurlar gerçekte hükümete egemendir.

B.H.LEVY: Siz demek ki cuntayı destekliyorsunuz?

R.VALARİNO: Aslında değil. Daha çok eleştirisel bir destekten söz etmek gerekir.

B.H.LEVY : Demek ki sizin fikrinize göre, Videla = Faşizm denklemi yanlış?

R.VALLARİNO: Arjantin halkının yalnızca geriye adım atmasını sağlayabilecek olan maceracılığın klasik hatası.

B.H.LEVY: Neye ilişkin geriye adım atma?

R.VALLARİNO: Demokratik harekette ve işçi hareketinde henüz elde edilmiş kazançlara ilişkin.

B.H.LEVY: Örneğin?

R.VALLARİNO: Örneğin, bugünkü Arjantin'in hangi ideolojik rejime sahip olurlarsa olsunlar, bütün ülkelerle ticari ilişkileri olması gerçeği. Fakat unutmayın ki, buna karşı çıkan Pinoşe yanlısı unsurlar da vardır.

B.H.LEVY: Demek ki ilericilik SSCB ile ticaret yapmak anlamındadır?

R.VALLARİNO: Bu durumda, barış içinde birarada yaşama ilkesi temelinde devletler arasındaki ilişkileri sürdürmek anlamındadır.

B.H.LEVY: Ve insan haklarının çiğnenmesi bu sizi rahatsız etmiyor mu?

R.VALLARİNO: Elbette rahatsız ediyor. Bizim de 71 üyemiz kayıp.

B.H.LEVY: Uluslararası Af Örgütü'nün en azından 15 bin diye verdiği bir sayıda bu kadar mı?

R.VALLARİNO: Bu gerçeklere uymayan, abartılmış bir sayı. Üstelik insan hakları sorununda dikkatli olmak ve belli sınırlar çizmek gerekir. Çünkü bu sorunu ele almanın sağ ve sol biçimleri vardır.

B.H.LEVY: Birleşmiş Milletler'de SSCB'nin Arjantin'in herhangi bir şekilde mahkum edilmesine karşı çıkması, bu sol bir tavır mıdır?

R.VALLARİNO: Elbette; çünkü bunun tersi halkımızın tecrit olması ve Pinoşe yanlısı kliğin güçlenmesi anlamına gelirdi.

B.H.LEVY: Lütfen bana Pinoşe kliğini kimlerin oluşturduğunu hatırlatır mısınız?

(Tanınmamış bir dizi isim sayıyor.)

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Nevşehir'den bir işçi:

Bugüne kadar Halkın Yolu saflarında bulunduğum Halkın Yolu siyasetini kavramakta güçlük çekiyordum. Araştırmalarım sonunda Halkın Yolu'nun savunduğu baş çelişki ve baş düşman anlayışlarının revizyonist "Üç Dünya Teorisi"nden kaynaklandığını gördüm ve bu teoriyi ve bu teoriden kaynaklanan bütün siyasetleri reddettim. Gerçek yerimin Halkın Kurtuluşu safları olduğunu görerek bu saflara katıldım.

Partinin önündeki bütün barikatlar yıkılacak, devrimciler parti bayrağı altında toplanacaktır.

Gümüşhacıköy'den Ahmet Demirel:

Geçmişte Halkın Yolu saflarında bulunduğum dönemde, kavramadan 'Üç Dünya Teorisi'ni savunuyordum. Fakat Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci arkadaşlarla yaptığım tartışmalar sonunda bu teorinin gerici özünü kavradım ve Halkın Kurtuluşu saflarına katılmaya karar verdim.

Bugün Halkın Yolu'nun mirasçısı olarak ortaya çıkan Devrimci Halkın Yolu'nun eski Halkın Yolu'ndan hiçbir farkı yoktur. Bütün devrimcilerin yapmaları gereken bu tekkelerin şeflerini yalnız bırakarak, parti bayrağı altında toplanmalarıdır. Bugün dünya devrim cephesine katılmanın yolu, ancak, Halkın Kurtuluşu'nun ortaya koyduğu devrimci ilkeleri kavramaktan geçer. Bu ilkelere karşı çıkmak, bu ilkelerin karşısına grupçuluğu çıkarmak hiç bir şekilde devrime hizmet etmeyecektir.

D.Halkın Yolu'ndan

İzmir'den bir devrimci:

Ben daha önce Halkın Yolu saflarında bulunuyordum. Halkın Yolu şeflerinin Aydınlık-TİKP çetesine iltica etmelerinden sonra, düşüncelerimi ve Halkın Yolu siyasetini gözden geçirmeye başladım. Bu konuda Halkın Kurtuluşu'nun ve Parti Bayrağı'nın eleştirileri bana doğru yolu gösterdi. Baş çelişki, baş düşman, geçmişin eleştirisi vb. gibi konularda doğru çizgiyi kavradım ve Halkın Kurtuluşu saflarında yerimi aldım.

Bugün Halkın Yolu tekkesinin yerini Devrimci Halkın Yolu tekkesi doldurmaya çalışmaktadır. Platform gene aynı, siyasetler gene aynı. Yani sadece isim değişikliği. Eski tas, eski hamam.

Yeni Halkın Yolu şeflerinin akıbetleri de eski şeflerinkinden farklı olmayacaktır.

Her türlü çamurdan barikat yıkılacak, bütün devrimciler parti bayrağı altında toplanacaktır.

Halkın Birliği'nden

Elbistan'dan iki devrimci:

Bizler yakın zamana kadar Halkın Birliği tekkesinin saflarında yer alıyorduk. Gerek proleter devrimcilerin yürüttüğü yoğun mücadele sonunda, gerekse Halkın Birliği tekkesinin siyasetteki, teorideki ve pratikteki tutarsız ve yalpalayan tavırları sonunda Halkın Birliği saflarını terk ederek Halkın Kurtuluşu saflarında yerimizi aldık.

Halkın Birliği, kendi grup çıkarlarını daima devrimin çıkarlarının önünde tuttu. Onlar, mücadele içinde iflas eden siyasi tezlerini araştırma ve özeleştiri temelinde düzeltecekleri yerde oportünist tezlerini derinleştirdiler ve Marksizm-Leninizme sırt çevirdiler. Onlar halkın somut taleplerini bir kenara bırakarak, İ.Kaypakkaya'nın ismi ile taban oluşturmaya çalıştılar. Bunu yaparken dahi hem İ.Kaypakkaya'nın görüşlerini reddettiklerini, hem de O'nu komünist olarak gördüklerini açıkladılar.

Halkın Birliği şefleri faşizm, çelişmeler ve "Üç Dünya Teorisi" vb.gibi konularda sınıf uzlaşmacı, ortayolcu ve revizyonist tezler savunmaktadırlar.Bu siyaset aynen hayata da geçmektedir. Halkın Birliği şefleri, tabanlarını proleter devrimci harekete düşmanlık temelinde tutmakta ve eğitmektedir. Eleştiri getirenleri de ya çeşitli yollarla susturmakta veya karalamaktadır.

Bütün devrimciler, tekke şeflerini yalnız bırakarak proleter devrimci saflarda yerlerini almalıdırlar.

Almanya'dan Metin Kocademir ve Zeki Karahan:

Bizler Almanya'da Bremen Üniversitesi'nde okuyan Türkiyeli iki devrimciyiz. Ve belli bir döneme kadar Halkın Birliği saflarında bulunduk. Fakat Halkın Birliği tekkesinin ikiye bölünmesinden sonra oturup araştırma yaptık. Yaptığımız araştırma sonunda Halkın Birliği'nin siyasi çizgisinin 'Üç Dünya Teorisi'nden kaynaklandığını ve onun pratik faaliyetinin de buna hizmet ettiğini gördük. Taşıdığımız hatalı görüşlerin temel bir değerlendirmesini yaparak, Marksizm-Leninizme sarılmaya ve Halkın Kurtuluşu'nun Marksist-Leninist çizgisini savunmaya karar verdik.

Bütün devrimcileri Halkın Kurtuluşu'nun ve Parti Bayrağı'nın yükselttiği parti bayrağı altında yerlerini almaya ve tekke şeflerini yalnız bırakmaya çağırıyoruz. İşçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkın kurtuluşunu istemenin ve Türkiye devrimi için mücadele etmenin bir yolu buradan geçer.

Elazığ'dan bir devrimci:

Bir süreden beri Halkın Birliği saflarında mücadele etmekteydim. Siyasi ve ideolojik düzeyim düşük olduğundan proleter devrimci hareketle Halkın Birliği tekkesi arasındaki ayrılıkları kavrayamadım. Tekke şefleri beni ve benim gibi arkadaşları, Halkın Kurtuluşu'na düşmanlık temelinde eğitti.

Fakat Halkın Kurtuluşu'nun ve Parti Bayrağı'nın revizyonizme ve oportünizme karşı yürüttüğü mücadele beni birçok konuda aydınlattı. Özellikle Halkın Birliği'nin çeşitli siyasi tezlerinin (faşizm, sosyo-ekonomik yapı vb.) revizyonist özünü daha iyi kavradım. Halkın Birliği tekkesi içindeki son post kavgası benim için de daha bir uyarıcı oldu.

Artık bu saflarda kalmanın devrime karşı sorumsuzluk olduğunu bildiğim için proleter devrimci saflarda yerimi alıyorum. Ve devrim için yola çıkan, yüreği devrim için çarpan tüm devrimcileri, parti bayrağı altında toplanmaya çağırıyorum.

Ankara'dan Musa Aktaş:

Uzun bir süreden beri Halkın Birliği saflarında kalmış bir işçiyim. Önceleri bu siyasi grubun bazı konulardaki hatalı tahlillerini kavrayamadım. Ama bugün bu tahlillerin revizyonist bir temelden kaynaklandığını görebiliyorum.

Bunun için de Marksizm-Leninizme sarılarak bütün devrimciler gibi parti bayrağı altında yerimi alıyorum.

Tüm devrimci arkadaşların da bu yolu izleyeceklerine olan inancım tamdır.

Aydınlık-TİKP'den

Keşan'dan Gürsel Danışman:

Uzun süreden beri Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin saflarında bulunuyordum. İdeolojik-politik mücadelenin yoğunlaştığı ve her türden revizyonizm ile Marksizm-Leninizmin kesin olarak saflaştığı dönemde, "Üç Dünya Teorisi"nin revizyonist, karşı-devrimci özünü kavrayamadım. Bu teoriyi uzun süre savundum. Ancak Keşan'da bulunan devrimcilerin uyarıları sonucunda kendimi gözden geçirmeye ve araştırma yapmaya başladım. Ve kafamdaki soruları çözdüm. Bu teorinin neye hizmet ettiğini iyice anladım. Bugüne kadar yaptıklarımı lanetliyorum. Bugün Halkın Kurtuluşu'nun devrimci çizgisinde yerimi alıyorum.

Aydınlık-TİKP saflarında bulunan dürüst arkadaşlara sesleniyorum: Bu saflarda durduğunuz her saat, her gün devrime ihanettir. Gerçekleri görün ve halkın kurtuluşu için parti bayrağı altında toplanın.

Partizan'dan

İzmit'ten bir devrimci:

Ben şimdiye kadar küçük-burjuva maceracı bir akım olan Partizan saflarındaydım. Partizan, devrimin bütün konularında revizyonist-Troçkist kırması görüşlere sahiptir.

Onlar:

1- Parti sorununda Bolşevik parti anlayışını reddediyor, proletaryanın devrimci partisinin çalışma ve mücadele ilkelerinden habersiz görünüyorlar.

2- Kemalizm konusunda sağcı anlayışlarını sol lafazanlıkla örtmeye çalışıyorlar. Kemalizmi komprador burjuvazinin devrimci milli hareketi olarak değerlendirerek, komprador burjuvaziye,milli bir devrime önderlik edebilecek bir nitelik atfediyorlar.

3- İ.Kaypakkaya'nın kitlelerden kopuk maceracı mücadele anlayışını aynen devam ettiriyorlar. Partizan, devrimin kitlelerin eseri olduğunu sözde kabul etmesine rağmen, özünde devrimi öncü kahramanların eseri olarak görüyor. Onların bu konulardaki düşünceleri Narodnizmin bütün özelliklerini taşımaktadır. Tıpkı Narodnikler gibi bireysel terörizmi her şart altında savunuyorlar.

İşte ben bütün bu revizyonist-Troçkist kırması görüşleri terk ederek Partizan saflarından ayrıldım.

Uluslararası proletarya hareketinin tek temsilcisi olan ve kızıl bayrağı her gün daha yükseklere kaldıran ülkemiz proleter devrimci hareketinin saflarına katılıyorum.

Tüm devrimcileri parti bayrağının altında birleşmeye çağırıyorum.

KAHROLSUN REVİZYONİZM VE TROÇKİZM !
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

Uluslararası Komünist Hareket ve Türkiye

Roter Morgen, Türkiye'deki sınıf mücadelesine geniş yer ayırıyor

„Tod dem Faschismus — Freiheit dem Volk!“

- 'Türk Marksist — Leninistleri kısa bir süre önce yapılan bir konferansta Türkiye Devrimci Komünist Partisi için bir inşa örgütünün kurulmasını karara bağladılar. Proleter devrimci Halkın Kurtuluşu bu olaya özel bir sayı ayırdı. Türkiye'de bu sayıdan 51.000 tane satıldı. Bu, ülkelerinde gerçek bir Komünist Partisinin kurulması için verilen mücadeleye devrimci Türk emekçilerinin gösterdiği ilgi ve sempatinin bir işaretidir''
- ''Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet — Bu, bugün emekçi halkın gittikçe daha geniş kesimlerinin mücadele için ayaklandıkları bir şiardır.''

KPD/M-L'nin Merkez Yayın Organı Roter Morgen gazetesi, 24 Kasım 1978 tarihli sayısında Türkiye hakkında bir yazı yayınladı. KLASSENKAMPFE İNDER TÜRKEİ: TOD DEM FASCHİSMUS FREİHEİT DEM VOLK (Türkiye'de Sınıf Mücadelesi: Faşizme Ölüm Halka Hürriyet!) başlığını taşıyan, gazetede tam sayfa verilen ve Roter Morgen'in 1. sayfasında başlık üstüne spotu çıkarılan yazının birinci bölümünde Türkiye'deki sınıf mücadelesi, faşist terör, CHP reformizminin işlevi,proleter devrimcilerin önderlik ettiği kampanyalar ve YDGF'nin örgütlenmesi üzerinde durulmaktadır.

Roter Morgen'in yazısı şöyle başlamaktadır:

"Roter Morgen" son sayısında haber verdiği gibi, Türk Marksist-Leninistleri kısa bir süre önce yapılan bir Konferans'ta Türkiye Devrimci Komünist Partisi için bir inşa örgütünün kurulmasını karara bağladılar. Proleter devrimci "Halkın Kurtuluşu" gazetesi,bu olaya özel bir sayı ayırdı.Türkiye'de bu sayıdan 51.000 tane satıldı. Bu, ülkelerinde gerçek bir kominist partisinin kurulması için verilen mücadeleye devrimci Türk emekçilerinin gösterdiği ilgi ve sempatinin bir işaretidir."

Yazıdan bazı bölümleri aşağıda aktarıyoruz:(NOT: arabaşlıklar tarafımızdan konmuştur)

SİVİL FAŞİSTLER VE TÜRKEŞ

"Türkiye'de faşistlerden söz edildiğinde, akla hemen mutlaka Alpaslan Türkeş gelir. Birkaç ay öncesine kadar Türk hükümetinin Başbakan Yardımcısı olan bu bay, ülkemizde de tanınmamış bir kişi değildir. Daha birkaç hafta önce faşist katil çetesi "Bozkurt"ların şefi olarak Türkeş, Bonn hükümetinin izniyle Federal Cumhuriyeti ziyaret etti. Amacı, burada da taraftarlarının terörünü Federal Cumhuriyet'te yaşayan ilerici Türk işçilerine karşı örgütlemekti. "Halkın Kurtuluşu'ndan yoldaşlar ve başka Türk emekçileri, Alman meslekdaşlarının desteğiyle terörizm konusunda onun karşısına güçlü gösterilerle çıktılar. Ancak bir süreden beri Türkeş, CSU Şefi Strauss tarafından ilgiyle karşılanmaktadır.Kısa bir süre önce bu içten içe birbirine benzeyen tipler gizli konuşmalar için bir araya geldiler. Burada ne konuştukları hakkında bir şey bilinmiyor. Fakat Ankara'dan gelen bu katil, Alman dostuna mutlaka komünizme karşı etkili bir mücadele üzerine bazı şeyler anlatabilmiştir."

(...)

"Ve bugün? Bugün Ankara'da "demokrasi" oynanıyor. Hükümetin başında CIA'nın emrinde darbeci bir general değil, sosyal demokrat Ecevit duruyor.Fakat değişen bir şey olmadı. Halka yönelik faşist terör sürüyor. Ve bunu örgütlemeye devam edenler de 12 Mart darbecileridir."

ECEVİT HÜKÜMETİ

Ve Ecevit hükümeti? O her şeyi elini kolunu kıpırdatmadan izliyor.Gerçi,bir süre önce hükümet başkanı kendisini toparlamış ve Kontr-gerilla üzerine birkaç kelime söylemişti. O, "engellemenin" zorunluluğundan söz etmişti. Fakat bununla kastettiği şey teröristlerin suikast faaliyeti değildi. Hayır, o, tartışmanın "engellenmesinden" söz ediyordu. Böylece demokratik hükümetin izniyle, cinayet işlemeye, işkence yapmaya devam edilebilir. Böylece Kontr-gerilla,ülkenin her bir yanında işkence merkezleri kurmaya devam edebilir.

"Halkın Kurtuluşu" bir süre önce, İstanbul Havalimanı yakınlarındaki böyle bir işkence merkezini anlatan altı tutuklu yurtseverin mektubunu yayınladı. Haftalardır her gün tutuklu bulundukları polis karakollarından alınıp terörün bu merkezlerine götürülüyorlardı. Orada MİT'ten ve Kontr-Gerilladan işkenceciler, onları bekliyorlardı.Elektroşok ve falaka gibi vahşice işkence yöntemleriyle yoldaşların "ifadelerini" almak istiyorlardı. Fakat "resmi" olarak Türkiye'de işkence yoktur. Ve hükümet buna uygun olarak yapılan suçlamaları da şiddetle kendisinden uzaklaştırmaktan yorulmuyor.

DEVLET TERÖRÜ

Burada sayılan gerçekler, Türkiye'deki"terörün bilançosunun" aslında neyi ifade ettiğini açıkça gösteriyor. Bunlar aynı zamanda teröristlerin yalnızca "Bozkurtlar" değil, devlet organlarının üniformalı ve sivil üyelerin de olduğunu, tüm "demokratik" maskelere rağmen halkın devlet aygıtı tarafından faşist baskı altında tutulmasının devam ettiğini ortaya çıkarmaktadır. Ve sözkonusu olan yalnızca işkenceleri, her gün sokak ortasında işlenen cinayetler, ya da Sivas ve Malatya'da olduğu gibi terör seferleri değildir. Grev mücadelelerine karşı da yarı - askeri birlikler kullanılmaktadır. Ve Kürt halkının yaşadığı Türkiye'nin doğusunda pratik olarak sıkıyönetim devam ediyor. Eylül ortasında, örneğin İçişleri Bakanlığının katılmasıyla askeri birlikler Kürt bölgelerinde vahşice bir oyun oynadılar. "Kanatlı 78" Tatbikatı çerçevesinde açıkça Kürt köylerinde napalm bombalarıyla bombardıman deneyi yaptılar. Ve faşist provokasyonun bu kanlı ciddiyetini vurgulamak amacıyla, çevredeki köy sakinlerini biraraya topladılar ve onları bu oyunu izlemeleri için zorladılar.

FAŞİZMİ, SİYASİ CİNAYETLERİ VE İŞKENCELERİ PROTESTO KAMPANYASI

Türkiyeli emekçiler, faşist diktatörlüğün cinayetlerine güçlü mücadele eylemleri ile cevap veriyorlar. Geçen yıl içinde "Halkın Kurtuluşu" gazetesi etrafındaki proleter devrimciler, "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Kampanyası" için insiyatifi ele aldılar. Onlar birçok şehirde ilerici emekçileri ve gençliği büyük kitle gösterilerinde birleştirebildiler.(...)

GENÇLİK VE YDGF

Anti-Faşist mücadelede önemli bir yere sahip olan ve bu mücadeleyi ileriye götüren bir güç de Türkiyeli gençliktir. Burada en başta devrimci, anti-faşist ve anti-emperyalist temelde şehirde ve kırda genç emekçilere ve öğrencilere önderlik eden gençlik derneği YDGF'ye değinmek gerekir. YDGF'nin il ve ilçe düzeyinde 160 şubesi ve toplam 25 bin üyesi vardır. YDGF'ye "Halkın Kurtuluşu" gazetesi etrafındaki Marksist-Leninistlerin devrimci çizgisi rehberlik ediyor. Ve YDGF onların siyasi kampanya ve eylemlerini aktif olarak destekliyor. Gençlik örgütünün çalışmasının ağırlık noktasını şu aşamada özellikle genç işçilerin ve çırakların ve genç işsizlerin ekonomik mücadelelerinin destek noktası olarak emekçi gençlik bürolarının kurulması oluşturuyor.

Hizip'ten

Ordu'dan 15 devrimci:

Halkın Kurtuluşu, karşı-devrimci hizip hareketini değerlendirirken,'hizip, hizibi doğurur" demişti. Bu tespit, hayatın bizzat kendisi tarafından doğrulandı. 1977'de Ordu'da devrimci saflarda bulunan arkadaşları,iftira, yalan ve demagoji ile kandıran hizip şefleri, önce kendilerine 'devrimci muhalefet', daha sonra da 'devrimci proletarya' adını taktılar. Daha sonra da parça parça olarak dağıldılar. Onların devrim diye bir sorunları yoktu. Esas meseleleri devrime ve halkın kurtuluşuna düşmanlıktı.

Ordu'da OYDGD'nin 200 üyesi olmasına rağmen,hizipçi şeflerin karşı-devrimci faaliyetlerinden dolayı, derneğin kirası dahi verilemez hale gelinmişti. Derneğe gelip gidenlerin sayısı günden güne düşmekteydi. Derneği bu duruma sokan hizipçiler, karar alarak dernekten hep beraber çekildiler.

Bütün bu karşı-devrimci faaliyetlerini yakından gördükten sonra, hizip saflarını terk etmeye ve proleter devrimci harekete katılmaya karar verdik.

A.ODABAŞI, H.KURU,O.ODABAŞI,B.KIRIŞ, İ.ERMİŞ,H.PALAVAR,A.KACAR, E.KATIRCIOĞLU, Z.KAYA, E.KAYA, E.YÜCE, A.ÖZÇELİK, İ. DEDE, M.YILMAZ, S.EKMEKÇİ.

Ankara-DMMA-YO'dan bir devrimci:

Hizip hareketi ortaya çıktığı zaman, karşı-devrimci şefler, işe önce 'Üç Dünya Teorisi'ni reddettiklerini söyleyerek başladılar. Bunun dışında başka herhangi bir siyasi tespitlerinin olmadığını, siyasetlerini giderek inşa edeceklerini söylüyorlardı. AEP'nin çizgisini savunur pozlarda ortada dolaşıyorlardı. Fakat hizibin yeni hiziplere bölünmesiyle birlikte, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine güvensizlik yaymaya başladılar. Bugün dünyada M-L bir önderliğin olmadığını, Enver Hoca'nın yetersiz olduğunu söylemeye başladılar.Bunun arkasından da birbirine küfür eden ve 3-5 kişiden oluşan çeşitli grupçuklara bölündüler.

Teorik yetersizliğimden ve ahbap-çavuş ilişkilerimin ağır basmasından dolayı ben de başlangıçta hizip saflarında yer aldım. Bir süre sonra da onların mevki peşinde koşan kariyeristler olduğunu anladığım için, hizip saflarını terk ettim. Fakat hizibin yaydığı güvensizlikten ve küçük-burjuva gururumdan dolayı kararsız bir şekilde ortada dolaştım. Bugün ise bu zaaflarımı aşarak proleter devrimci Halkın Kurtuluşu saflarında yer alıyorum.

Hâlâ hizipten etkilenmekte olan dürüst unsurlara ve diğer tekke şeflerinin peşinde gitmekte olan devrim yapma arzusu taşıyan kişilere sesleniyorum: Her türlü hizipçi, tasfiyeci, grupçu tekkecileri terk ederek, küçük-burjuva gururunuzu bir yana iterek işçi sınıfının ve emekçi halkın yolunu kızıl bir güneş gibi aydınlatan parti bayrağı saflarında toplanın. Zafer mutlaka bizim olacaktır.

- REVİZYONİST YÖNETİM, EMPERYALİSTLERLE İTTİFAKINI VE GERİCİ REJİMLERLE İŞBİRLİĞİNİ GELİŞTİRİYOR
- BUGÜNKÜ SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİNİN ÖZÜ BİR HEGEMONYA MÜCADELESİDİR

Çin revizyonist önderliği 21. Yüzyıla bir süper devlet olarak girmeyi hedefliyor

Bugün Çin Halk Cumhuriyetinde partinin,devletin ve hükümetin yönetimini elinde bulunduran ve zaman zaman şiddetli çatışmalara giren burjuva kliklerin ve bir bütün olarak Çin önderliğinin siyasetine yol gösteren ideoloji, bütün 'üç dünyacı' revizyonistlerin iddialarının aksine Marksizm-Leninizm değil, burjuva idealizmidir. Onlar bütün iç ve dış politikalarını ve bütün bu alanlardaki uygulamalarını,Çin proletaryasının ve Çin halkının ve dünya halklarının çıkarlarına göre değil, Çin'in 21. yüzyıla bir süper devlet olarak girmesi hedefine bağlı olarak yürütmektedirler.Çin revizyonist önderliğinin, Hua-Deng kliğinin ülke içinde ve uluslararası alanda yürüttükleri bütün uygulamalar burjuva-pragmatizminden kaynaklanmaktadır.

Bugünkü Çin revizyonist önderliğinin ülke içinde uyguladığı ekonomik politikanın özünü,bugünkü Çin'de kapitalizmin gözlenebilir bazı özelliklerini ve Yugoslav özyönetim kapitalizminin bugünkü Çin'de nasıl yol göstericilik yaptığını gazetemizin geçen sayısında özetlemeye çalışmıştık.

Elbetteki Çin revizyonist önderliğinin bugün yürüttüğü dış politika, onların iç politikalarından ve dünya halklarına görüşlerinden farklı değildir. Nasıl ki bugünkü Çin revizyonist önderliğinin iç ekonomik politikasına burjuva ideolojisi,burjuva-pragmatizmi yol gösteriyorsa, onların dış politikasına da aynı ideoloji yol göstermektedir. Büyük devlet politikası, 21. yüzyılda Çin'i bir süper devlet haline getirme emelleri- İşte Çin revizyonist önderliğinin dış politikasının kalkış noktası...

Gazetemizin bu sayısında da bugün ÇKP'nin revizyonist yönetiminin dış politikasının bir yönü ve bu politikanın kaynaklandığı temel üzerinde durmaya çalışacağız.

Revizyonist önderliğin dış politikasının özü

Bugün Çin Halk Cumhuriyetinde yönetimi elinde bulunduran revizyonist kliklerin ve bir bütün olarak da revizyonist önderliğin dış politikası, Çin'i bir süper devlet yapma, 21. yüzyıla bir süper devlet olarak girme, hegemonya mücadelesine daha büyük ölçüde katılma, 'üçüncü dünya' pazarlarına egemen olma,faşist rejimleri destekleme,Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Amerikan emperyalistleriyle, Japon emperyalistleriyle ve Avrupalı emperyalist devletlerle ittifak, militarizmi güçlendirme ve destekleme, savaş kışkırtıcısı bir politika izleme ve dünya proletaryasının ve ezilen halkların karşısına yeni Çin Sedleri çekme temelinde yükselmektedir.

"Üç Dünya Teorisi" de bu politikanın teorisinden başka bir şey değildir zaten. Bugün ÇKP'nin revizyonist önderliğinin dış politikasına yol gösteren ideoloji burjuva-pragmatizmidir. Onların anti-sosyal-emperyalist mücadelelerinin özü, proletarya ve halkların yanında yer almalarından,ezilen halkların ve ulusların emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelelerini desteklemelerinden ve onların bir parçası olmalarından değil, Çin'in bir süper devlet olma isteğinden ve emperyalistler arası pazar paylaşım kavgasına daha büyük ölçüde katılma emellerinden, ve bu çatışmada Amerikan emperyalistleriyle ve diğer emperyalistlerle işbirliği yapmalarından kaynaklanmaktadır.

Emperyalist tekellere ardına kadar açılan kapılar

Bugünkü Çin revizyonist önderliğinin dış politikasının özünü ve bu önderlik altında Çin'in nereye doğru gittiğini görebilmek için hiç de kahin olmaya gerek yoktur.

Deng Siao-ping 2000 yılında Çin'in batılı ülkelerin düzeyine çıkacağını ve bu süre içinde büyük bir sanayi ülkesi haline gelmeyi hedeflediğini söylemektedir. Bunun için de, bugünkü Çin'de Deng Siao-ping'in önderliğinin dört ilkesi diye adlandırılan ekonomik politikası uygulanmaktadır.

Bu politikanın en önemli yanlarından biri olarak, ÇKP'nin revizyonist yöneticileri bir yandan bütün dünya çapında Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı sözde mücadele görünümü altında Japon emperyalistleriyle, Avrupalı emperyalist devletlerle ve Amerikan emperyalistleriyle ittifak ve işbirliği kurarken ve onların etki alanlarında kırıntılar elde etmeye çalışırken, bir yandan da Çin Halk Cumhuriyeti'nin bütün kapılarını sosyal-emperyalistler dışında kalan bütün emperyalistlere, emperyalist sermayeye, tekellere daha büyük oranda açmaktadırlar.Emperyalist tekellerle Çin çeşitli alanlarda ortak yatırımlara girişmektedir. Bugün ÇKP'nin yönetimini elinde bulunduran burjuva klikler, bu yolla,kapitalizmi ve sermaye birikimini daha da büyük bir oranda geliştirmeyi,dünya pazarlarına ve diğer emperyalist devletlerin karşısına daha güçlü bir şekilde çıkmayı amaçlamaktadırlar.Emperyalist tekeller de büyük bir iştahla Çin'e sızmaya ve yerleşmeye çalışmaktadırlar. Çünkü,bugünkü durumuyla Çin Halk Cumhuriyeti, sadece uluslararası tekelleri kendine çeken yalnız dev bir pazar değil, aynı zamanda bu tekellerin yağmalayabilecekleri bir hammadde kaynağıdır.

Çin, özellikle son birkaç ay içinde çeşitli emperyalist ülkelerle çeşitli alanlarda anlaşmalar imzalamıştır. Bu anlaşmalar sonrasında bugün emperyalist sermayenin Çin'e akışı hızlanmış,çeşitli emperyalist tekeller Çin'deki yatırımlarına hız vermişlerdir.

Geçtiğimiz aylarda imzalanan Çin-Japon anlaşması gereğince Japon İhracat-İthalat Bankası tarafından Çin'e 2 milyar dolarlık bir kredi açılmıştır.

Amerikan sermayesi ise bugün Çin'e su gibi akmaktadır. Kasım ayının başında ABD Enerji Bakanı Schlesinger Çin'e bir ziyarette bulundu ve revizyonist Çin yöneticileri ile çeşitli konuları kapsayan görüşmelerde bulundu. Ve çeşitli alanlarda anlaşmalar imzalanması yönünde ilke kararları aldı. Bu ziyaret ilk 'olumlu' sonuçlarını vermeye başladı da. İmzalanan bir anlaşmaya göre bir Amerikan şirketine, Kaiser Engineers Inc. Şirketine Çin'deki iki demir yatağını işletme yetkisi verildi. Bunun dışında,Amerikan şirketleri Çin kıyılarında petrol arayabilecekler.

Geçtiğimiz günlerde de Çin ile Fransa arasında 1979-1985 yıllarını kapsayan Ekonomik İşbirliği Anlaşması imzalandı. Anlaşmanın hacmi yaklaşık olarak 60 milyar dolar tutarındadır. Yapılan anlaşmanın diğer bir yönü de, Fransız emperyalistlerinin Çin'e yatırım yapabilme hakkını elde etmeleridir. Buna göre Fransız Fram Atome ve Aleshome Atlantik firmaları Çin'de santraller inşa edecektir.

Batı Alman emperyalistleriyle Çin arasındaki ticari ve ekonomik ilişkiler de günden güne artmaktadır. Bu yılın ilk yarısı içinde Batı Alman emperyalistlerinin Çin'e yaptıkları ihracat % 100 oranında artmıştır.

İngiliz emperyalistleriyle Çin arasındaki ticari ve ekonomik ilişkiler de giderek gelişme göstermektedir. İngiltere'nin Çin'e yaptığı ihracat geçen yılın ilk altı ayına göre bu yıl aynı dönemde 29 milyon sterlinden 40 milyon sterline çıktı. Çin Dışişleri Bakanı Huan Hua'nın ekim ayında İngiltere'ye yaptığı ziyaret sırasında bu ilişkilerin daha da geliştirilmesi ve genişletilmesi karar altına alındı.

Emperyalizmin temsilcileriyle sıkılan elin bedeli: Kapıların emperyalist sermayeye açılması

Silahlanma ve savaş kışkırtıcı bir tutum

"Bir dizi uluslararası sorun üzerinde her iki taraf da aynı görüşlere sahiptir."

Bu söz Çin Dışişleri Bakanı Huan Hua'ya aittir ve geçtiğimiz ekim ayında İngiltere'ye yaptığı ziyaret sırasında söylenmiştir. Çin revizyonist önderliğinin 'uluslararası sorunlarda' 'görüş birliği' içinde olduğunu söyledikleri kişiler ise İngiliz emperyalist burjuvazisinin siyasi temsilcileri ve sözcüleridir.

Huan Hua'nın bu sözleri gerçeğin kendisini yansıtmaktadır. Gerçekten de Çin revizyonist önderliği bugün birçok 'uluslararası sorun'da ve bu sorunların çözümünde Amerikan emperyalistleriyle ve diğer batılı emperyalistlerle aynı 'görüşleri' paylaşmaktadır ve bu görüşler doğrultusunda bir siyaset izlemektedir. 'Uluslararası sorun'ların başında da Çin revizyonistleri açısından silahlanma ve yeni bir emperyalistler arası savaş sorunu gelmektedir.

Çin revizyonist önderliği yeni bir uluslararası emperyalist paylaşım savaşına eşikteki tehlike olarak baktığı ve kendisi de böyle bir savaştaki yerini sosyal-emperyalistlere karşı Amerikan emperyalistlerinin ve diğer emperyalist devletlerin yanı olarak seçtiği için sosyal-emperyalistlere karşı Amerikan emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin silahlanmasını desteklemekte ve teşvik etmektedir. Çin revizyonist önderliği, Çin'i 21. yüzyıla bir süper devlet olarak sokmayı hedeflediği için silahlanmaya ve militarist vurucu gücünü geliştirmeye özel bir dikkat göstermektedir. Bunun için de Amerikan emperyalistleriyle ve diğer emperyalist devletlerle askeri ilişkilerini bir üst düzeyde sağlamlaştırmaya çalışmaktadır.

Çin revizyonist önderliği kaderini birleştirdiği emperyalistlerin silahlanmasını, yeni vurucu güçleri geliştirmelerini desteklemekte ve onları bu alanda adeta teşvik etmektedir. Bunun sayılamayacak kadar sayısız örnekleri vardır. Çin revizyonistlerinin Amerikan emperyalistlerinin nötron bombası yapmalarını ve imal etmelerini desteklemeleri ve hatta daha da ileri giderek ABD emperyalistlerini bu konuda teşvik etmeleri, Amerikan askeri kuvvetlerinin Avrupa'da kalmalarını savunmaları vb. bu politikanın öne çıkmış iki örneği olarak verilebilir.

Fakat Çin revizyonist önderliğinin emperyalist silahlanmayı desteklemesinin ve bizzat teşvik etmesinin en bariz örneği , onların Amerikan-Japon Savunma Anlaşması karşısında aldıkları tavırdır.

Bilindiği gibi Amerikan emperyalistleri ABD-Japon Savunma Anlaşması temelinde, Japonya'daki askeri üslerini artırmışlardır. Japonya, yapılan anlaşma ile Amerikan birliklerinin ve Amerikan nükleer füzelerinin Japon bölgesinde sürekli kalmasını kabul etmiştir.

Ve Çin revizyonistleri bu anlaşma hükümlerini Amerikan emperyalistlerinin ve Japon emperyalistlerinin silahlanmasını,Japonya'nın ABD'nin nükleer şemsiyesi altında kalmaya devam etmesini, Uzakdoğu Asya'nın bir barut fıçısı haline getirilmesini desteklemekte ve alkışlamaktadır. Çin revizyonist önderliği, geçtiğimiz aylarda imzalanan Çin-Japon Anlaşmasında, ABD-Japon Savunma Anlaşması hükümlerini onayladıklarını açıklamıştır. Bunun için de Amerikan emperyalistleri Çin-Japon Anlaşmasını memnuniyetle karşılamışlar ve selamlamışlardır.

Deng Siao-ping daha da ileri giderek Japon emperyalistlerine 'savunma güçlerini'artırmalarını ve ordularını güçlendirmelerini öğütlemiştir.

Çin revizyonistleri bu gün sadece sosyal-emperyalistlerle birlikte dünyayı bir barut fıçısı haline getiren ABD emperyalistlerinin ve batılı emperyalistlerin silahlanmasını ve savaş güçlerini artırmalarını desteklemekte ve onları adeta bu yolda teşvik etmekle kalmamakta,aynı zamanda kendileri de silahlanmaya ve kader ortaklığı yaptıkları emperyalistlerin yardımıyla militarist güçlerini geliştirmeye özel bir önem vermektedirler. Zaten onların ABD emperyalistleriyle ve diğer emperyalist devletlerle geliştirdikleri ilişkilerin sadece ekonomik ve ticari bir alanla sınırlı kalmayıp, aynı zamanda bu ilişkilerin askeri alana da kayması bunun en somut bir göstergesini teşkil etmektedir.

Amerikan emperyalizminin sözcüleri son yaptıkları bir açıklamada, NATO üyesi emperyalist devletlerin Çin'e silah satışlarına ambargo koymayacağını açıklamıştır. Bu açıklamanın, Çin revizyonist önderliğinin talebiyle birleşmesi üzerine, NATO üyesi emperyalist devletlerin Çin'e silah satışları başlamıştır. Bu alanda ilk kolları sıvayan Alman militaristleri olmuştur. Ve hemen Çin'e uçaksavar roketleri vermeye başlamışlardır. Böylece eskiden "Üçüncü Dünya" ülkeleri kanalıyla kurulan bu köprü, doğrudan kurulmuş oldu. Yapılan anlaşma uyarınca, Çin revizyonistlerinin uçaksavar ihtiyacını da İtalya karşılayacaktır. İngiliz emperyalistleri ise Çin'e -Çin'in talebi üzerine- Harrier tipi savaş uçakları satmaya hazırlanmaktadır.Bunun arkasından askeri tanklar gelecektir.

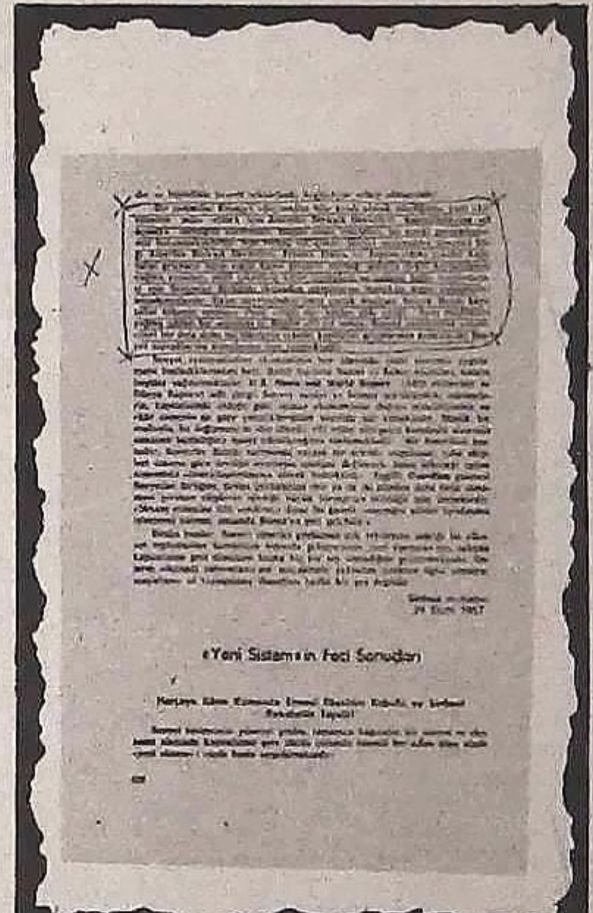
İşte sosyal-emperyalizme karşı "İkinci Dünya" ile ve "Birinci Dünya"nın bir bölümüyle ittifakın ne anlama geldiğinin en açık ve en somut göstergesi: Emperyalistlerin birbirlerine ve dünya halklarının ve proletaryanın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine karşı silahlanmasının desteklenmesi, dünyayı bir barut fıçısı haline getirmeleri için emperyalistlerin teşvik edilmesi... Ve daha da önemlisi Çin'in 21. Yüzyıla bir süper devlet olarak girebilmesi ve yeniden bir bölüşüm için yürütülen mücadelede bugünkü Çin revizyonistlerinin de kırıntılar toplaması için emperyalistlerin desteğinde Çin, silahlanma yarışında yerini sağlamlaştırmaya çalışmaktadır.

Marksist literatür bu böyle bir politikanın adını çoktan koymuştur: Savaş kışkırtıcısı bir politika, emperyalist, büyük devlet politikası....

Emperyalist savaş kışkırtıcılığına ve silahlanmaya tutulan alkışlar.

Tarihten bir yaprak

«Yeni Sistem»in Feci Sonuçları

Yukarıdaki küpür, 'Proleter Devrimci Aydınlık' dergisinin Ekim 1970'de yayınlanan 10-24 sayısının 500. sayfasından alınmıştır. Dergide Sovyetler Birliği'nde Kapitalizme Geri Dönüş'ü anlatan yazının Sinhua Muhabirinin 29 Ekim 1970 tarihinde kaleme aldığı belirtilmektedir:

'Sovyetler Birliği'nde Kapitalizmin Her Alanda Teşviki' başlığını taşıyan Aydınlık'taki yazının, Sovyetler Birliği'nin emperyalist ülkelerden kredi alması ve emperyalist tekellere kapılarını açmaları ile ilgili bölümünde şunlar söylenmektedir:

"Bir zamanlar Kruşçev, 'şeytandan bile kredi almak istediğini', yani 'komünizmi inşa' etmek için Amerika Birleşik Devletleri kapitalistlerine 'el açmak' istediğini söylemişti. Bugün onun müritleri, bu isteği gerçekleştirmiş bulunmaktadırlar. Son birkaç yıl içinde Sovyet revizyonist yönetici kliği Amerika Birleşik Devletleri, Fransa, İtalya ve Japonya'daki tekelci kapitalist gruplara karşı 'açık kapı' siyaseti izlemiş, onlarla doğal kaynaklarını yağma etmeleri, milli çıkarlara zarar vermeleri ve çalışan halkı sömürmeleri için Sovyetler Birliği'ne iktisaden sızmalarını mümkün kılan anlaşmalar imzalamışlardır. Ekim Devriminden önce Çarlık Rusyası, birçok batılı kapitalist ülkenin sermaye ihraç ettiği, dev kârlar elde ettiği, hammaddeleri yağma edilen bir 'cennet'ti. Bugün elli yıl sonra, Sovyet revizyonist yöneticileri bir defa daha bu ülkelerin tekelci gruplarının pençelerini Sovyet topraklarına atmalarına izin vermektedir."

1970'deki 'Proleter Devrimci' Aydınlık dergilerini okuyanlar, bugünkü Aydınlık-TİKP şeflerinin Sovyet revizyonistlerinin emperyalist tekellerden kredi almaları ve emperyalist sermayeye kapılarını bütünüyle açmaları olayını, doğru olarak, Sovyetlerdeki kapitalizmin ve bu ülkenin sosyal-emperyalist bir ülke haline dönüşmekte olduğunun bir göstergesi olarak ortaya koydukları nı anımsayacaklardır.

Tıpkı Kruşçev, Brejnev revizyonistleri gibi, bugün de Çin revizyonistleri 'şeytandan bile kredi' almakta, 'Amerika Birleşik Devletleri kapitalistlerine' ve diğer kapitalist-emperyalist ülkelere 'el açmakta', bunlara karşı 'açık kapı siyaseti izlemekte', batılı emperyalist devletlerle 'doğal kaynaklarını yağma etmeleri, milli çıkarlara zarar vermeleri ve çalışan halkı sömürmeleri için' Çin Halk Cumhuri-

Dev.sa. 7.sü.5'de

DİSK'in sahte "Demokratik Platformu" emekçi kitleleri aldatamayacaktır

Emperyalist kapitalist sistemin krizini emekçi kitlelerin sırtına bindirmek, kitlelerin devrimci mücadelesini parçalayıp durdurmak için çalışan CHP reformizminin karşı-devrimci siyasetini tüm gücüyle destekleyen DİSK'in reformist ve bürokrat yöneticileri, son günlerde tantanalı bir şekilde "yeni" ve sahte "demokratik cepheler", "demokratik platformlar" oluşturmak peşindeler. Bu revizyonist ve reformist bürokrat sendika yöneticileri, bugünkü sömürü ve soygun düzeni ile kopmaz sınıfsal menfaat bağları kurmuşlardır. Bu düzen yıkılırsa bundan zarar görecekler arasında bunlar da yer almaktadır. Çünkü bunlar emperyalizm ve gericilik tarafından beslenen, kendilerine işçi sınıfının mücadelesini söndürmeyi görev edinen burjuva ajanlarıdır.

Hatırlanacağı gibi, emekçi kitlelerin önünde yüzü açığa çıkan MC gibi hükümetlere sahte alternatifler olarak çıkarılan CHP reformizminin karşı-devrimci faaliyetlerini bunlar cânı gönülden desteklediler ve destekliyorlar. Bunun için yüzbinlerce işçiyi ve emekçiyi CHP reformizminin kuyruğuna taktılar. Onlar, durmadan gerçekleri çarpıtarak, emekçi sınıfların hareketinin düzenin sınırları içinde kalmasını sağlamaya çalışıyorlar. Tüm sorunları, faşist diktatörlük içinde gerçekleştirilen hükümet değişikliklerinden ibaret gösterip kitleleri aldatmaya çalışıyorlar.

Emekçiler reformculuğun yüzünü görüyor

Bu bürokrat sendikacılar, sömürü ve soyguna başkaldıran kitleleri, türlü yalan ve demagojilerle uyutup demokratik hak ve özgürlüklerin CHP reformistlerinin hükümet olmasıyla elde edilebileceğini söyleyip durdular. MC'yi oluşturan faşist partilere karşı reformizmi sahte alternatif olarak çıkarıp CHP'yi destekleyen her türlü reformist ve revizyonistin çabası bugün boşa çıkmaktadır. Revizyonizmin ve reformizmin, emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda izledikleri politikanın gerçek yüzü, kitleler tarafından bugün daha iyi kavranabiliyor. Bunun için CHP reformizmini destekleyen ve kendine "sosyalist" diyen her türden revizyonistin oluşturduğu , CHP'yi destekleme blokunun izlediği siyaset, iflas etmeye, emekçi kitleler de CHP reformizminin karşı-devrimci siyasetini görerek ondan soğumaya, dolayısıyla reformizmin emekçilerin mücadelesini engellemeye yönelik çabaları başarısız kalmaya başladı.

CHP reformizminin , işbaşına gelmesiyle, faşist, reformist ve revizyonist sendika bürokratlarıyla el ele vererek durdurmaya çalıştıkları grevler şimdi giderek artmakta, reformizmden etkilenen öğrenci gençlik, can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü CHP reformist hükümeti eliyle sağlayamayacağını , kendi deneyleriyle görmüş bulunmaktadır. Küçük köylü üreticiler, emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları gereği tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşük tutan CHP hükümetinin MC hükümetleri gibi hareket ettiğinin farkına varmaktadır. Topraksız köylülere toprak dağıtacağını söyleyen CHP'nin, bu vaadini, toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda siyaset izlediği için yerine getiremediği ve bunun sahte bir vaaz olduğu açığa çıkmıştır.

CHP'nin yaptıkları

Emekçi kitlelerin yarattığı değerlere emperyalist borçlandırmalarla en ucuz şekilde el konulmasını sağlayan, emperyalist-kapitalist ekonominin krizinin giderilmesi için sömürüyü artırmanın yolu olan zamları yapan, enflasyonu hızlandıran, Türk parasının değerini düşüren, işçi sınıfının ücret artışını durduran, kitlelerin zaruri ihtiyaç maddelerini en pahalı şekilde satın almasına yol açan, tekellerin kârına kâr katan CHP reformist hükümeti, kitlelerin kendilerine yönelen bu baskı ve sömürüye karşı direnişe kalkışmasını durdurmak için şimdi de gerici siyasi tedbirleri gündeme getirmekten geri durmuyor. O, bir yandan mevcut demokratik özgürlük ve hakları kısıtlıyor, diğer yandan faşist-feodal kanun ve kurumları muhafaza ederek, demokrasinin gerçekleşmesini engelliyor. CHP, okullarda, fabrikalarda, işyerinde, köylerde, memurlar içinde siyasi faaliyetleri durdurmak için her türlü tedbire başvurmakta ve Demirel'in özlemini gerçekleştirmektedir. O, özellikle ortaöğrenim kurumlarını ve yüksekokulları tam bir kışla haline getirdi. Üstelik gülünç bir şekilde özgürlükleri yok ederek "faşizme karşı" mücadele ettiğini iddia etmektedir. Oysa, faşistlerin ve faşizmin istediği de kitlelerin siyaset dışında tutulmasıdır. Bugün azgın bir şekilde kitlelerin legal örgütlenme hakları çiğneniyor, her türlü halk örgütü kapatılıyor, kitlelerin gösteri ve yürüyüş yapma hakları mevcut kanunlar bile çiğnenerek ayaklar altına alınıyor.

> DİSK'İN VE DİĞER BAZI KİTLE ÖRGÜTLERİNİN REFORMİST VE REVİZYONİST YÖNETİCİLERİ HALA DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ "MC Mİ, CHP Mİ?" SAHTE İKİLEMİ İLE SINIRLI TUTMAYA CALISIYORLAR.

CHP reformist hükümeti, gerici emperyalist çevrelerin ve faşist-militarist şeflerin demokrasiyi daha da kısıtlamak için gündeme getirdikleri faşist uygulamalara olumlu cevap veriyor. Sınırlı demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmesinin gerekçesi ise, sözde "faşizme karşı mücadeledir". Faşizme karşı mücadelenin demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamaktan geçtiği söylenebilir mi? CHP reformizminin elebaşısı ve onu destekleyen reformist ve revizyonistler, bu iddiayı , herkesi aptal yerine koyarak ileri sürüyorlar. Oysa, faşizmin tüm amacının demokrasiyi yok etmek olduğu ve faşizme karşı mücadelenin, demokratik hak ve özgürlükleri alabildiğine genişletmekten geçtiği bilinmektedir. Ama ne var ki, Ecevit, sözde fasist saldırıları durdurmanın yolunu tüm demokratik hak ve özgürlükleri yok etmekte buluyor! Peki, o zaman, faşizmin katliamlarının, saldırılarının amacı ne oluyor? Ecevit'e sorulursa, "sınıfarüstü faşizm", demokratik hak ve özgürlükler bulunduğu için kitlelere ve devrimcilere saldırıyor! Çünkü, ona göre, faşist saldırılar ve katliamlar, birkaç aldatılmış çocuğun faaliyetinden ibarettir! Bu çocuklar, burjuva hak ve özgürlüklerden "faydalanarak" aldatılmaktadır! İşte, demokratik hak ve özgürlükler yok edilirse, bunlar da aldatılmaktan kurtarılmış olacak! İşte, kitleler, bu kadar kaba ve ilkel demagojilerle uyutulmaya çalışılıyor. Oysa faşizmin amacı, terör ve baskı ile kitleleri zorbalık altına almaya yönelmiştir. Demireller, Türkeşler, faşist militarist şefler bunu istiyorlar. Ve Ecevit, onların isteklerini yerine getiriyor. İşçilerin, köylülerin, gençliğin siyasi faaliyet içine girmelerini engellemek, Demirellerin, Türkeşlerin arzularıdır. Demirel, senelerden beri, okullara, fabrikalara, kışlalara siyaset sokmayalım çağrısını yapıp duruyor. Türkeş 'in sivil milisleri bu yerlere siyaset sokmamayı sağlamak için organize edilmişlerdir. Onlar, bunun için kitleleri ve devrimcileri sindirmek amacıyla saldırıyor ve birçok devrimciyi bunun uğruna öldürüyorlar. Ecevit tüm demokratik hak ve özgürlüklere saldırarak, her türden faşistin isteğini yerine getiriyor.

Şendika ağalarının ikilemi

Ecevit'in faşist diktatörlüğü ayakta tutmaya çalışan ve her türden faşist mihrakı güçlendiren faaliyeti açıkça ortada olduğu halde, revizyonist ve reformist bürokrat sendikacılar, bu politikayı, faşizmin yok edilmesi olarak tanıtmaya çalışmaktadırlar. Diğer yandan bu gerici politikaya karşı, devrimci tutumlar alanlara da "CHP giderse MC faşistleri gelir" cevabını yetiştirmekteler. Bunlar sorunu hep, faşist diktatörlük içindeki hükümet değişiklikleri ile sınırlı tutmaya çalışıyorlar . Oysa faşist diktatörlüğün yürütücüsü hükümetlerin hepsi, aynı gerici sınıfların hizmetine sokulmuşlardır.

Bugün de devrimci halk hükümetinin kurulması gündemde değildir ama, kitlelerin mücadelesiyle her türlü demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılabilmesi, gündemdedir. Kitleler, hiçbir reformist, revizyonist ve faşist hükümeti desteklemeden fiili olarak demokratik hak ve özgürlükleri kazanabilir. Bunların da emperyalizmin güdümündeki gerici sınıflar, onların faşist-feodal diktatörlüğü ve bu diktatörlüğün yürütücüsü tüm gerici politikalara darbe indirilmeden elde edilemeyeceği açıktır. Her türlü reformist ve revizyonist, bu gerçeği çarpıtmaya çalışıyor. Reformistler ve revizyonistler, sınıfsal menfaatleri gereği, böyle bir platformdan yan çiziyor ve gericilerin hizmetine koşuyorlar.

> DİSK YÖNETİCİLERİNİN SATAFATLI BİR ŞEKİLDE BİRARAYA GETİRDİKLERİ SÖZDE "ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST" GÜÇLERLE ORTAYA KOYDUKLARI İLK VE "BÜYÜK" EYLEM ECEVİT'E MEKTUP YAZMAK OLDU.

DİSK'in ve diğer kitle örgütlerinin reformist ve her türden revizyonist, oportünist yöneticileri, hâlâ demokrasi mücadelesini MC mi CHP mi sahte ikilemi ile sınırlı tutmaya çalışıyorlar. MC korkuluğunu sallayarak kitleleri CHP'yi desteklemeye çağrıyorlar. Bu politikayı, CHP reformist hükümetinin yüzünün açığa çıktığı günümüz şartlarında da sürdürmekten geri durmuyorlar.

Reformculuğun iflası ve sendika ağalarının telaşı

Ama ne var ki, bütün bu baskı ve sömürü karşısında, kitlelerin hoşnutsuzluğu artıyor ve CHP reformist hükümetine karşı kitlesel mücadeleler yoğunlaşmaya başlıyor. Kendi güçlerine dayanarak demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilebileceğini, kitleler, düne nazaran bugün daha iyi kavrıyorlar. Bu durum karşısında CHP hükümeti, yoğunlaşan baskılar karşısında, işçilerin artan grevlerini, öğrenci gençliğin yığınsal hareketlerini durduramaz hale gelmektedir. Reformist politikanın iflası, CHP'nin yardakçısı, kitleleri aldatan, her renkten revizyonist ve reformisti telaşa düşürmüştür. Kitlelerin, CHP reformizminden soğumasını engellemek için revizyonistler ve reformistler, son günlerde yoğun bir faaliyet içine girmeye mecbur oldular. DİSK'in son günlerde gündeme getirdiği sahte "anti-emperyalist anti-faşist" birlik çağrıları, bu zorunluluğun ifadesinden başka bir şey değildir.

Bunların tek amacı, kitlelerin demokratik hak ve özgürlükler için mücadelesini durdurmaktır. Bunun için, sahte bir şekilde, CHP hükümetine sözde karşı tavırlar içine dahi girebiliyorlar. Ve kendilerini böyle tanıtmaya ayrı bir önem veriyorlar.

Oysa, bu reformist ve revizyonistlerin, bugün izledikleri siyaset ve seçimler sırasında ve CHP hükümetinin kurulması döneminde izledikleri karşı - devrimci siyaset arasında en küçük bir farklılık yoktur. Bunlar, CHP reformist hükümeti işbaşına gelir gelmez, emekçi kitlelerin birçok demokratik hakka kavuşacağını ileri sürdüler. Ama lafta böyle söylemelerine rağmen, pratikte CHP'nin kitlelere yönelen tüm ekonomik ve siyasi saldırısına destek oldular. Emekçilerin aşırı sömürülmesini ve tekellerin kârlarının artırılmasını sağlayan zamları, ücretlerin dondurulmasını, tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşük tutulmasını, paranın değerinin düşürülmesini, her türlü emperyalist borçlanmaları , derneklerin kapatılmasını, orta ve yükseköğrenim kurumlarının ve öğrenci yurtlarının kışlalara dönüştürülmesini, grevlerin "milli güvenlik" gerekçesiyle durdurulmasını sessiz kalarak desteklediler. Ama ne zaman ki, CHP hükümetine karşı kitlelerin hoşnutsuzluğu artmaya başladı, reformist barikatlar çökmeye başladı, emperyalizmin ve iç gerici sınıfların yardakçısı reformistler ve revizyonistler hemen telaşlandılar. Sözde CHP hükümetine "karşı", gerçekte ise kitleleri oyalamayı hedef alan bir karşı-devrimci faaliyet içine girerek, sahte muhalefetler oluşturmaya çalışmaktadırlar. DİSK'in, reformist ve revizyonist sendika bürokratlarının sahneye koymaya çalıştıkları oyun budur. Onlar, emekçi kitlelerin, CHP reformizmine karşı duyduğu tepkiyi gidermek için, yalan ve demagojiye başvurarak, CHP hükümetinin elebaşı Ecevit'i "ikna" edebileceklerini ileri sürdüler. Sanki, CHP reformistlerinin hükümeti kurmadan önce söyledikleri tümden yalan ve demagoji değilmiş, sanki emperyalizmin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına, onların feodal-faşist diktatörlüklerine kesin darbeler indirmeden demokratik hak ve özgürlükler elde edilebilirmiş gibi!

> HER TÜRDEN SENDİKA AĞASINI TELAŞLANDIRAN GELİŞME KİTLELERİN CHP İKTİDARINA KARŞI ARTAN HOŞNUTSUZLUĞU VE REFORMİST BARİKATLARIN ÇÖKMEYE BAŞLAMASIDIR.

CHP'nin ne olduğu önceden belli değilmiydi?

Sendika ağaları Ecevit'e sitem ederek, vaatlerini yerine getirmesini istiyorlar. Oysa Ecevit'in seçim meydanlarında vaaz ettiklerinin hiçbirini yerine getiremeyeceği daha o günlerden açıktı. Çünkü, Ecevit, faşist devleti koruyacağını açıkça söylüyor, ordu şeflerine, onların önünde boyun eğeceğini ilan ediyordu. Emperyalistlere ve gerici sınıflara açıkça ya da kulis faaliyetleri ile her türlü teminatı veriyordu . Bu durumda Ecevit'in demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesinden yana olacağı, krizin yükünü gericilerin sırtına bindireceği düşünülemezdi. Ecevit'in belirgin bir amacı vardı: Faşist ve gerici partilerden kopan ve giderek bilinçlenen emekçi kitleleri, reformist hayallerle uyutup düzenin uysal sürüleri haline getirmek. O, böylece gerici sınıflarla emekçiler arasında kopmaya başlayan "bağ"ları, yeniden onarmaya, emekçilerin düzene yönelen direnişlerini durdurmaya çalışacaktı. Nitekim, işbaşına gelir gelmez de bunları yaptı.

HALKIN KURTULUŞU, bu durumu başından itibaren tespit etti. Elinden geldiği kadar herkesi uyarmaya çalıştı. CHP reformizminin desteklenmesinin faşizmin güçlendirilmesiyle, kitlelerin sırtına bindirilmesiyle eş değerli olduğunu söyledi. Faşizme, reformizme, modern revizyonizme karşı kitlelerin mücadelesini temel alan ve demokratik hak ve özgürlüklerin bu yolla elde edilmesine çalışılmasının gereğini vurgulayan demokratik bir platform önerdi. Tüm gücüyle kitleleri ve devrimcileri bu platform etrafında toplanmaya çağırdı. Çağırmaya devam ediyor.

> EMEKÇİ KİTLELERİN BİRLİĞİ HER ŞEYDEN ÖNCE BİRÇOK KİTLE ÖRGÜTÜNÜN TEPESİNE OTURAN REVİZYONİST VE REFORMİSTLERİN MASKESİNİN İNDİRİLMESİNE BAĞLIDIR.

DİSK'in reformist sendika ağalarının "önderliğinde" biraraya gelen her türden reformist, revizyonist ve oportünistlerin CHP'ye karşı tutarlı bir tavır alıp gerçek demokratik bir platform temelinde toplanmaları imkansızdır. Her şey bir yana, "demokratik kitle örgütlerinin" revizyonist ve reformist yöneticilerinin kimliklerine bir göz atarsak, imkansızlığı daha da somut olarak görebiliriz. Bunlar, gerçek bir anti-emperyalist, anti-faşist platform üzerinde biraraya gelemezler, nitekim gelmiyorlar. Revizyonist ve reformistler, yine MC partilerine karşı CHP reformist hükümetini desteklemek üzere oluşturulan bir platform üzerinde toplanıyorlar . Esası bu olmak üzere, kitleleri aldatmayı hedef alan, sözde CHP hükümetine karşı eleştiri de yöneltiyorlar.

Kimlerle 'Demokratik Birlik'

"Demokratik kitle örgütlerinin birliği" adı altında, biraraya gelenlerin çoğunluğunu, T'K'P, TİP, TSİP gibi modern revizyonistler, reformist sendika bürokratları, 12 Mart yılgını aydınlar vs. oluşturmaktadır. Bu gerici güruhun yanı sıra, modern revizyonistlerin ve reformistlerin kuyruğundan ayrılmayan Kurtuluş gibi oportünist 'ortayolcu', küçük-burjuva siyasi hareketlerin yer aldığını da belirtelim. İşin ilginç yanı, Türkiye çapında örgütlenmiş olan otuz binin üzerinde üyesi, 150'nin üzerinde şubesi bulunan ve ülkenin birçok yerinde yurtsever, devrimci, demokrat, işçi, köylü, öğrenci gençliğin çoğunluğunu bağrında toplayan YDGF gibi bir demokratik gençlik örgütü ve giderek kendi meslek dalındaki emekçileri kucaklayan Tüm Sağlık-Der gibi kitle örgütleri bu çağrıya muhatap olmadıkları halde, naylon ve tabela dernekleri "demokratik kitle örgütü" payesi verilerek DİSK'in sözde "demokratik kitle örgütleri" toplantısına çağrıldılar. YDGF gibi kitle örgütlerinin bu toplantıya çağrılmamasının nedeni emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı tutarlı bir siyasetin izinden yürümeleriydi.

Faşizme ve emperyalizme karşı doğru bir mücadele platformu oluşturmayan, emekçi kitleleri uyutmayı hedef alan, reformist ve her türden revizyonistin proleter devrimci siyasetin ışığında hareket eden kitle örgütlerini görmemezlikten gelmelerinden doğal bir şey yoktur. CHP siyasetinin izinden yürüyen, reformist sendikacılar, zaten çoktan beri, CHP'yi ve onun hükümetini destekleme temelinden T'K'P ve benzeri sosyal-faşist siyasi hareketlerle gerici bir blok oluşturmuşlardır. Bu gerici blokun tek amacı, emekçi kitlelerin devrimci mücadelesini durdurmak, kitlelerin birliğini bozmaktır.

Gerçek kitle örgütleri, şayet, bu toplantıya çağrılsaydılar, her şeyden önce işe reformist ve revizyonistlerin gerçek yüzünü teşhir etmekle başlayacaklardı. Reformist ve her türden revizyonist sendika ağaları memur ve öğretmen, mimar, mühendis vs. gibi yığın örgütlerinin yönetimini ele geçiren reformist ve revizyonistlerin tasfiyesi sağlanmadan, kitlelerin birliğinin oluşturulamayacağını ısrarla vurgulayacaktı.

Demokratik platformun mücadelesi (!)

DİSK'in reformist yöneticilerinin şatafatlı bir şekilde biraraya getirdikleri sözde "anti-emperyalist, anti-faşist" güçlerle ortaya koyduğu ilk ve "büyük" eylem, Başbakan Ecevit'e mektup yapmak oldu. Bunlar, kitleleri uyutma siyasetlerinin gereği olarak, "nasıl olsa Ecevit geç cevap verir, biz de oyalamaya devam ederiz" düşüncesiyle hareket ediyorlardı. Ne var ki Ecevit, bu reformist ve revizyonistlerin sahte kabadayılığına prim vermedi. Çünkü, Ecevit, "demokratik kitle örgütleri"nin sözde yöneticilerin burjuva menfaatleri gereği, MC faşistleri korkuluğu altında, kendini kurtarıcı olarak gördüklerini çok iyi bilmekteydi. Öyle ki Ecevit bunları bıraksa, bunlar Ecevit'i bırakmazlardı. Bunun için Ecevit, bunları kaale dahi almamıştır. Bunların hiçbir şey yapmayacağını bildiği için de hemen mektuplarına cevap verdi.

Oyalama taktiklerinin sekteye uğraması karşısında sendika ve dernek ağaları, yeni bir mektup yazarak, yüzbinlerce işçi ve memurun adına Ecevit'e yalvarmaya devam etmek gereklidir kararını aldılar. Şimdi Ecevit'ten cevap bekliyorlar! Arkasından da "ha kısmet" bildiri dağıtıp, miting yapacaklarını söylüyorlar. Böylece, kitlelerin CHP reformist hükümetine duyduğu öfkeyi yatıştırmak ve yumuşatmak istiyorlar. Bir yandan da sözümona, faşizme ve emperyalizme karşı kitlesel eylemlerden yana olduklarını da göstermiş olacaklar! Bu revizyonist ve reformist sendika ve dernek ağalarını hâlâ yirmi otuz bin üzerinde işçinin Ecevit tarafından bir anda kapı dışarı edilmesi, yeni zamlarla pahalılığın daha da artırılması, faşist şebekelerin her gün artan katliamlarının devam etmesi gibi olaylar bunları hiç ırgalamıyor. Yüzbinlerce kitleyi kontrol ettikleri, görünümünde oldukları halde, sömürü ve baskı karşısında kitleleri hareket ettirmeyip "aman CHP hükümeti yıpranır" bahanesiyle her türlü baskı ve sömürüye boyun eğmek gerektiği konusunda vaazlar veriyorlar. İşçileri, memurları, öğrencileri, boykotlara, grevlere, çeşitli genel direnişlere vb. götürmeyi düşünmedikleri gibi, kitlesel mücadele sayesinde demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesine krizin yükünün gericilerin sırtına bindirilmesine çalışmıyorlar. Aksine faşist odak noktalarıyla birlik halinde, proleter devrimci ve devrimci hareketlerin ortaya koyduğu kitlesel direnişleri "anarşizm", "kanunları çiğnemek" adı altında karalıyorlar. Onlara karşı çıkıyorlar. Bunlar, öylesine ihanet bataklığına gömülmüşlerdir ve satılmışlıklarını öylesine yüzsüzlük seviyesine çıkarmışlardır ki, faşistlerin katlettikleri devrimcilerin cenazelerine dahi sahip çıkmıyorlar. Gerici parlamentoya ve burjuva mahkeme ve kanunlarına sığınarak sözümona demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilebileceği yolunda demagojik propaganda yapıyorlar. Her gün faşist mahkemeler tarafından 141 ve 142 ve diğer faşist ceza maddelerine dayanarak devrimcileri uzun süreli hapis cezalarına mahkum edilmektedir. 141 ve 142'nin lafta kalkmasından yana olan revizyonistler bu durum karşısında seslerini dahi çıkarmıyorlar. Bol laf etmekten başka bir şey yapmıyorlar. Onlar, sadece faşist kanunların yürürlükten kalkması için dahi, kitleleri direnişlere geçirmiyorlar. Çünkü, bu düzene yönelen her maktadır. Bunun için, sözde demokrasiden yanaymış gibi görünerek, demokratik hareketleri ezmeye çalışmaktadırlar.

Ve yine örneğin, her türden modern revizyonist, oportünist dernek ve sendika ağaları, durmadan memurların, öğretmenlerin, sendika ve grev haklarının elde edilmesinden yana olduklarını söyleyip duruyorlar. Peki, bu iş için bunlar ne yapıyor? Biz söyleyelim: Oyalama taktiklerine başvurmaktan ve bol boş laf etmekten başka hiçbir şey. Hiçbirisinin aklına memurları ve öğretmenleri greve götürerek, sendika ve grev hakkının fiili olarak kazanılması gelmiyor.

Bütün halkın birliği

Sömürü ve baskı altında her geçen gün daha fazla ezilen emekçi kitlelerin biraraya gelmesi, kendi güçlerine güvenerek demokratik hak ve özgürlükleri elde etmesi, her şeyden önce kitle örgütlerinin tepesine konan bu rezil revizyonist ve reformistlerin ve onların güttüğü gerici siyasetlerin maskesinin indirilmesine bağlıdır. Kitle hareketlerini durduran, kitlelerin gücünü dağıtıp parçalayan revizyonist ve reformist siyasetlerin etkinliği kırılmadan doğru bir siyasetin hayata geçirilmesi gerçekleştirilemez.

Türkiye devrimci proletarya hareketi, her türlü gericiliğe, özellikle faşist, revizyonist, reformist siyasetlere karşı demokratik platform temelleri üzerinde mücadele edilmesinin gerektiğini söylemektedir. Ve emekçi kitleleri ve devrimcileri bu platform etrafında toplanmaya çağırmaktadır. Devrimcilik konusunda mangal da kül bırakmayan hareketler, reformizm ve revizyonizmin reformist platformuna çağrıldıkları zaman dört nala koşmaktalar. DİSK'in oluşturmaya çalıştığı reformist ve sahte demokratik platforma katılmaktan çekinmedikleri gibi, doğru dürüst bir eleştiri dahi yöneltmiyorlar. Bu tutum, reformizme boyun eğmekten başka bir şey değildir. Bu kişileri tekrar uyarıyoruz: Reformcu platformlar etrafında faşizme, emperyalizme, iç gerici sınıflara karşı mücadele edilemez. Aksine, gericiliğin ömrü uzatılır. Bunun için, reformist ve revizyonistlerle uzlaşmak değil, onların kitleler üzerindeki etkinliğini kırmak gerekir. Revizyonistler ve reformistler, kitle örgütlerinin yönetimini ellerinde tuttuğu müddetçe, kitleleri örgütlü bir şekilde, sömürüye ve faşist baskılara karşı mücadeleye sevketmek güçleşmektedir. Emekçilerin kurtuluşunu sağlayacak, gerçek anti-emperyalist, demokratik programı hayata geçirmek kitleleri bu program etrafında biraraya getirmek, faşizme, modern revizyonizme ve reformizme karşı mücadelede gereklidir. Reformizme ve modern revizyonizme karşı mücadele edilmeden, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele edilemez.

Başta işçiler olmak üzere bütün kitle örgütleri üyelerine; memurlara, öğretmenlere, gençlere sesleniyoruz: Kurtuluşumuzun revizyonist ve reformist yollarla sağlanması imkansızdır. Bunların ortaya koyduğu bütün "mücadele" platformları sahtedir. Gerici sınıfların menfaatine hizmet etmektedir. Bu sahte "demokratik" platformların hedefi, emekçi kitlelerin ezilip sömürülmesine yönelmiştir.

Tüm işçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler ve öğrenciler! Emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme, sosyal-faşizme, feodalizme ve reformizme karşı, demokratik ve anti-emperyalist bir platformda biraraya gelelim ve güçlerimizi birleştirelim.

Gebze'den bir grup asker:

Biz Gebze'de 15. Topçu Grup Taburunda askerlik yapmaktayız. Yurdun dört bir yanından buraya sanki dayak yemek, küfür işitmek ve baskı görmek için geldik. Ya milliyet ayrılığı ya da başka nedenlerle sürekli baskı altındayız. Grup Komutanı Albay, bizi çevredeki gecekondu halkının üzerine de saldırtmaktadır. Gecekondu yıkılmasını kendine hiç de vazife olmayan işlerle de uğraşıp gecekondu halkına baskı yapmaktadır.

Elbette ülkenin diğer bölgelerinde askerlik yapan bütün halk çocuklarına uygulanan baskı ve çeşitli haksızlıklar burada da sürmektedir. Yiyeceklerimiz çoğu kez kurtlu, küflü ve çürümüştür. Gıdasızlıktan hastalanan arkadaşlar hiçbir ciddi olarak bakılmamaktadır. Doktorlar askerin hastalığı ne olursa olsun 'aspirin tedavisi' uygulamaktadırlar. Üstelik sıkılmadan "Türk askeri hasta olmaz" gibi sözler söylemektedirler.

Kürt milliyetinden askerlerin üzerindeki zulüm katmerlidir. Onlar yalnızca Kürt olmaları nedeniyle daha ağır işler de çalıştırılmakta, dayak atılmakta, küfür edilmektedir. Üstelik bütün bu kanunsuzluklarını örtmek için subaylar, askerleri suçlu göstermeyi de ihmal etmiyorlar.

Bununla birlikte taburumuzda sözde askerlik yapan kişiler de vardır. Bunlar ya fabrikatör ya da papa çocuklarıdır. Bunlar iki gün Birlikte yatar beş gün evlerinde kalırlar. Oysa bizim yasal izinlerimizi bile kullanmamız deveye hendek atlatmak kadar zordur. Bu iltimaslılardan biri de tabur komutanının oğludur. O da Samandıra Roket Taburu Nizam Karakolunda çavuştur. Oysa her gün babasının evinde, Gebze'de yan gelip yatmaktadır. Bütün bu uygulamaları şiddetle protesto ediyoruz. Tüm haksızlıkları düzeltmek için mücadele etmek gerektiğini de biliyoruz.

Almanya'dan devrimcilerin açıklaması:

Gazetemizin 134. sayısında "Eli kanlı faşist Türkeş, Almanya'da protesto edildi" başlıklı yazıda bazı abartma unsurları vardır. Yürüyüş revizyonistler tarafından düzenlenmiş ama buna devrimciler de katılmıştır. Oysa yazı, yürüyüşün sanki devrimciler tarafından düzenlendiği izlenimini vermektedir. Ayrıca devrimci işçi ve öğrenciler yürüyüşe güçlü bir biçimde de katılmamışlardır. Bu haberin gazetemizin ilk yayınlanacak sayısında düzeltilmesini istiyoruz.

Devrimci selamlar.

Güneydoğu Anadolu'da jandarma zulmü sürüyor

Mardin'in Midyat, İdil, Nusaybin gibi kaza ve köylerinde jandarma zulmü geçmiş dönemlere göre hiç bir azalma kaydetmeden sürmektedir. Bu köylere seyyar jandarma birlikleri düzenli baskınlar yapmakta, köylülere hakaret etmektedir. Geçenlerde bir köye geceyarısı baskın yaptılar. Sekiz cemse asker köyün etrafını sarmak evleri tek tek aradı. Aramalar sırasında kadınlara vuracak, küfür edecek kadar ileri gittiler. Aynı gece başka bir köyü bastıklarında burada da askerlere, kadınların üzerini aratırdılar. Bütün köyün erkeklerini dövdüler.

Ayrıca dağdaki çobanları dahi karakola çekip işkence yapıyorlar. Bütün çobanları eşkiya diye suçlamakta ve asılsız suçları kabul etmeleri için onlara olmadık işkenceler yapmaktadırlar. Artık halk geceleri evlerinde kalamaz olmuştur. Özellikle erkekler evlerini terk edip gidiyorlar. Karakolda işkence gören köylüler, şimdiye kadar hiç duyulmamış işkence yöntemlerinin uygulandığını anlatıyorlar. Tuz yedirip, günlerce susuz bırakmak; gazyağı içirmek bunlar arasında. Tabii karakolda dayağın bini bir para. Jandarma komutanlarının gözünde buradaki insanların beş paralık kıymeti yoktur.

MİDYAT'TAN
BİR KÖY ÖĞRETMENİ

Midyat'tan bir ilkokul öğrencisi:

Askerler daha önce köyümüzde dayımı aramışlar ama bulamamışlardı. Daha sonra dayımı kazada yakalamışlar. Bir gece yarısı köyümüzün içi asker arabalarıyla doldu. Askerler bizi uyandırdı. Dayım da onların arasındaydı. Yengeme yanındaki evin kapısını da açmalarını söylediler. Dayımın ailesi heyecandan olsa gerek kapıyı açarken biraz gecikti. Bunun üzerine dayımın ailesine küfür ederek vurdular. Kapı açılınca dayımı da içeriye soktular. Ayakta duramıyordu. Onu yeniden dövmeye başladılar. O kadar çok dövdüler ki, dayım yere düştü. Öldü sandım, çok korktum. Bu sırada köyün bütün diğer evlerini de aradılar. Arama yaparken köyümüzün başka bir kadınını da dövmüşler.

Beyşehir-Suludere köylüleri:

Bizler Konya'nın Beyşehir kazasının Suludere köylüleriyiz. Bir süre önce işçilerin, köylülerin gazetesi Halkın Kurtuluşu'na bir yazı göndererek gazete istemiştik. Hiçbir maddi karşılık beklemeden bize gazete gönderen sizlere teşekkür ederiz.

Gazeteyi bütün köylümüz sevinçle karşıladı. Onu her hafta gelir gelmez kahvede toplanarak beraberce okuyoruz. Halkımıza hiçbir şey vermeyen iktidarın gazetemize karşı giriştiği baskıları ve bizzat Başbakanın ağzından ona saldırı için, üstü kapalı emirler verilmesini biz CHP'ye oy veren köylüler olarak şiddetle protesto ederiz.

Bu arada aramızda topladığımız 500 lirayı Halkın Kurtuluşu'na gönderiyoruz.

Gazetemizin yayınlanmasında emeği geçen bütün devrimcileri, bu amaçla çalışan herkesi selamlarız.

Tavşanlı'da faşist terör:

25 Kasım Cumartesi gecesi, faşist cinayet şebekeleri Türkiye'nin her yanında olduğu gibi ilçemiz Tavşanlı'da da yeni bir kanlı tertip hazırlamaya çalıştılar. İlçemiz Halkevi Başkanı olan devrimci öğretmenimizin evine güçlü bir bomba attılar. Bir tesadüf eseri Halkevi Başkanının ve eşinin evde olmaması dolayısıyla büyük bir facia önlendi. Olayı duyar duymaz biz devrimciler kahve toplantıları ve bildirilerle halkı faşist tertiplere karşı uyardık. İlçemizde uzun bir süredir süren faşist saldırılara karşı halkı uyanık olmaya çağırdık. Saldırı Tavşanlı'da büyük yankılar uyandırdı ve bütün halkın nefretiyle karşılandı.

Bu tür alçakça saldırıların önlenmesi için can güvenliğinin sağlanması amacıyla bütün halkın birleşmesi ve mücadeleye atılması gerektiğini herkese anlatmaya çalışıyoruz.

TAVŞANLI'DAN
DEVRİMCİ GENÇLER

İ.Gökhan Edge bütün ülkede törenlerle anıldı

24 Kasım 1976'da Diyarbakır'da MİT işkencehanelerinde katledilen Gökhan Edge bütün ülkede törenlerle anıldı. Ankara'da çok sayıda işçinin yaptığı toplantıda Gökhan Edge'nin hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Gökhan'ın yakın bir mücadele arkadaşı yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Sınıfımızın mücadelesi sürdükçe, yoldaşımız, ülkemiz işçi sınıfının yenilmez bir militanı, onur simgemiz olarak yaşayacak".

Maraş ve Pazarcık'ın köylerinde ise yapılan toplantılarda Gökhan'ın işkenceye karşı mücadelesi anlatıldı. Malatya, Uşak, Mersin, Çorum ve Konya'da da okul, kahve ve çeşitli derneklerde yapılan toplantılarda Gökhan Edge'nin militan mücadelesi ve yaşantısı anlatıldı. İslahiye ve Halfetili devrimci gençler de Gökhan Edge'nin işkenceye karşı savaşından öğrenmek için toplantılar düzenlediler. Tunceli'nin çok sayıda köyünde de Gökhan Edge ölüm yıldönümü olan 24 Kasım'da toplantılarla anıldı.

KONUT SORUNU

Ensesi kalın müteahhitlere imar affı, gecekondu halkına yine polis copu

Geçtiğimiz ay bütün kusurlu yapılara ruhsat verilmesi için hükümetin almış olduğu karar yürürlüğe girdi. Bir ay süreyle geçerli olan karar gereğince çeşitli eksiklikler ve hatalı inşadan dolayı bugüne kadar ruhsat alamayan yapılara resmi ruhsat verildi. Böylece kalın enseli, şiş göbekli müteahhitler eksik malzemeyle, imar planlarına aykırı olarak inşa ettikleri çok sayıda bina için ruhsat alma imkanı bulabildiler. Her biri milyonlarca liraya satılan ama çoğu kez en temel kurallara dahi uyulmadan inşa edilen binaların hükümetin çıkarmış olduğu bu afla ruhsata kavuşturulması bir yandan ensesi kalın apartman müteahhitlerinin cebine milyonlar akıtırken, öte yandan halkın aldatılmasının zeminini de yarattı. Birçok eksiği olan bu binalara resmen ruhsat verilmesi müteahhitlere halkı daha kolaylıkla aldatabilme imkanı verdi. Bu imar affıyla tabii ki İstanbul Boğazı gibi yerlerde bütün şehir imar planlarına aykırı olarak yapılmış onlarca katlı apartmanlar da affedildi.

Bir kararname ile parababalarının servetine servet katan, halkın aldatılabilmesinin zeminini yaratan, en temel ihtiyaçları bile karşılanmamış binaların vatandaşlara göz göre göre satılmasına olanak veren de yine "Halkçı Ecevit"in hükümeti olmuştur. Öte yandan tıpkı geçmiş iktidarların döneminde olduğu gibi bu hükümet de gecekondu halkına polis copu ve jandarma dipçiğinden başka bir şey vermedi. İstanbul'un Alibeyköy'ünde, İzmir Buca ve Gültepe'de, Adapazarı'nda Ankara'da daha bu yaz ve sonbaharda yüzlerce gecekondu polis panzerleriyle, jandarma dipçikleriyle yerle bir edildi. Daha dün her geçen dakika biraz daha yıkılan evlerini kurtarmak için ağır vasıtaların semtlerinin yakınından geçmesini engellemek isteyen İzmir-Yeşildere halkı yine polis copuyla karşılandı.

Halkın konut sorununu da çözme vaatleri ile iktidar olan Ecevit de ensesi kalın müteahhitlerin parababalarının sorunlarını çözmüş, öte yandan binlerce gecekonduyu yıkarak halkın bu konudaki dertlerine yenilerini katmıştır.

İzmir-Yeşildere

İki yıl önce mahallemizde başlamış olan heyelan Yeşildere halkını yıkık evlerde, harabe sokaklarda ölüm-kalım savaşına itti. Bu yaz durduğu zannedilen heyelan, yağmurların başlamasıyla yeniden hızlandı. Son iki yılda çeşitli iktidarlar bol keseden vaatlerde bulunmuş ama bunların hiçbirini yerine getirmemişlerdir. Binlerce ailenin evi yıkılmış ve parçalanmışken, onlar bir aileye dahi ev vermemişlerdir. Ayrıca ağır vasıtalar bölgedeki heyelanı artırmasına rağmen, bu araçların geçmesini engellemek için hiçbir tedbir alınmamaktadır.

Yeşildere Halkla Dayanışma Derneği olarak bu yolun ağır vasıtalara kapanması için bir kampanya açtık. Kısa sürede bütün mahalle halkından imza topladık. İmzalarla birlikte İl İmar Müdürlüğüne bir dilekçe vermemize rağmen, araçlar bu yoldan geçmeye devam etti. Bunun üzerine halk, kendi arasında bir toplantı yaparak yolun trafiğe kapatılması kararını aldı. Kısa süre içinde toplanan 400 kişiye yakın bir topluluk, yolu trafiğe kapatmış ve olay yerine Valiyi çağırmıştır. Halk, Valinin gelmesini beklerken makinalı tüfekleriyle coplarıyla 8 otobüs dolusu polis gelmiş ve kadın, çocuk, yaşlı demeden herkesi coplamış ve dipçiklemiştir. Altı kişi gözaltına alınmıştır. Bu alçakça saldırıyı protesto etmek amacıyla semtimizin minibüs şoförleri bir günlük boykot yaptılar. Bütün semt halkı tutuklanan devrimcilere yardımcı olmak için seferber oldu.

Yeşildere halkı, iki yıllık mücadelesinde bu düzenin hiçbir sorununu çözemeyeceğini anlamıştır.

YEŞİLDERE'DEN DEVRİMCİLER

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

Ankara GİB-DER'in çalışmaları engellenmek isteniyor

Ankaralı genç işçi ve çırakların mesleki kitle örgütü olan GİB-DER'in Ankara Siteler Sanayi Çarşısında işçiler arasında yüksek bir itibarı olduğundan gerici güçler sürekli olarak örgütümüze saldırıyorlar. Onlar kendi yasalarını dahi çiğneyerek derneğimizin çalışmalarını engellemek istiyorlar. Yasal bildirilerimizin dağıtılmasını engelliyorlar. Kısa bir süre önce böyle bir bildiriyi dağıtan 8 genç emekçi gözaltına alınarak işkence gördü. Polis yine kanunsuz olarak derneğimizin kapısını kırarak, eşyalarımızı tahrip etti. Ayrıca polis, Sitelerde sürekli bir devrimci avı sürdürmektedir.

Bütün bunların yanında şimdi de Devrimci Yol gibi gruplar ve Dev-Metal-İş gibi adı var kendi yok tekkeler, derneğimizin çalışmalarını engellemek istiyor. Bunlar, derneğimiz hakkında asılsız dedikodu yapıyor, devrimci genç işçilerin yazdığı sloganları siliyorlar. Biz genç işçileri hiçbir güç yolumuzdan döndüremeyecektir.

ANKARA SİTELER'DEN BİR GRUP İŞÇİ

Tekirdağ Cezaevinde devrimci bir genç daha faşistler tarafından katledildi

Kasımın 19'unda Eskişehir Cezaevinden sürgün edilerek Tekirdağ'a gönderilen iki devrimci genç faşist milislerin kaldığı bölüme verildi. Bu arkadaşlar, durumu öğrenince can güvenlikleri olmadığı gerekçesiyle idareye başvurarak yerlerinin değiştirilmesini talep ettiler. Ama gardiyanlar müdürün durumu bildiğini buna rağmen hiçbir şey olmayacağını söyleyerek arkadaşların isteklerini reddettiler. Ertesi gün olayı haber alır almaz arkadaşların bu koğuşlardan alınmasını cezaevi idaresinden istedik. Ama bu isteğimiz kabul edilmedi. Bir gün sonra yeniden, aynı konuyla ilgili olarak müdürle konuşmak istedik. Fakat bu kez müdür bizle konuşmayı dahi kabul etmedi.

Bu olaydan yalnızca bir gün sonra Eskişehir'den sürgün olarak Tekirdağ Cezaevine gönderilen devrimcilerden Nurettin Karahan saat 10'da faşistler tarafından katledildi. Devrimci arkadaşın katledildiği gün müdürün cezaevinde bulunmayıp sözde İstanbul'a gitmiş olması da cinayete yer bir görünüm vermektedir. Aynı müdür, ekim ayında Enver Tortaş adlı azılı faşisti cezaevinden kanunsuz olarak da salıvermiştir.

Biz Tekirdağ Cezaevinden tutuklu ve mahkumlar bu cinayete çeşitli biçimlerde ortaklık etmiş olan cezaevi müdürü, başgardiyan ve diğer sorumluların derhal tutuklanmasını ve haklarında soruşturma açılmasını talep ediyoruz.

TEKİRDAĞ CEZAEVİNDEN
35 TUTUKLU VE MAHKUM

Yusuf Doğar

"Halk var oldukça onun çıkarları için mücadele eden sanatçılar da olacaktır"

İstanbullular 20 Kasım-5 Aralık tarihleri arasında Harbiye Şehir Tiyatrosu Galerisinde ilginç bir resim sergisi izlediler. Sergi, ülkemizin son yıllarının sınıf mücadelesini belirgin bir biçimde yansıtması; devrimle karşı-devrim arasındaki mücadeleyi açık olarak göstermeye çalışması açısından diğer resim sergilerinden ayrılıyordu. Sergide Yusuf Doğar'ın 13 büyük boy yağlıboya tablosu ve 4 fotoğraf çalışması yer alıyordu.

Yusuf Doğar, son yılların devrimci gençlik mücadelesi içinde de yer almış olan genç bir ressam. Adıyaman'ın Besni ilçesinde doğmuş. Halen diş hekimliği yapıyor.

Yusuf Doğar'la, yapıtları ve sanat görüşü üzerine konuştuk.

H.K.- Resme ne zaman başladın ve bugüne kadar nasıl bir çalışma sürdürdün?

Y.Doğar- Resme küçük yaşlarda duvarlara ve kağıtlara yaptığım resimlerle başladım. 1968'de yalnızca kendi bilgi ve görgülerime dayanarak ilkel araçlarla resim yapıyordum. İlk resim sergimi 1973 yılında Eskişehirde açtım. Daha sonra 1974 yılında İstanbul Beyoğlu Şehir Galerisinde, 1975'de İstanbul Darüşşafaka Sanat Galerisinde, 1975 sonlarında Ankara'da resimlerimi sergiledim. 20 Kasım -5 Aralık tarihleri arasında Harbiye Şehir Tiyatrosu Galerisinde açtığım beşinci sergim.

H.K.-Bu sergideki resimlerin hakkında bilgi verir misin?

Y.Doğar- Bu sergimde 13 yağlıboya tablom ve dört fotoğrafım yer alıyor. Bunlar 1971-1978 yılları arasındaki çalışmalarımı kapsıyor. Sergilediğim bu yapıtlar içinde baş sırada dört dizilik tablolar halinde "12 Mart'ın resmi" yer almaktadır. 1964-1972 yılları arasında Türkiye'de yükselen sınıf mücadelesini ve devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmayı anlatıyor. Halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini ve diktatörlüğün kanlı tertiplerini, kanlı yüzünü açığa çıkarmaya çalıştım bu çalışmalarımda. Bu resimlerle yine düzenin kokuşmuşluğunu ve yozlaşmışlığını ortaya koymak istedim.

H.K.- Sanat hakkındaki görüşlerini öğrenebilir miyiz?

Y.Doğar- Sanat, ekonomik gelişme sürecinde toplumsal ilişkilerin insan bilincinden süzülerek yansımasıdır. Yani sanat, ekonomik ve toplumsal yapı üzerinde yükselen bir üstyapı kurumudur; siyaset, ahlak gibi...

Her sınıfın kendine özgü sanatı ve sanat anlayışı var. Her sınıfın kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda bir sanat anlayışı var. Burjuva-revizyonist görüşlerin sınıflarüstü sanat anlayışı dahi bir sınıf tutumudur.

Ülkemizde de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çürüyen, yozlaşmış, emperyalist, feodal ve kozmopolit bir sanatı var. Bunun karşısında ise gün geçtikçe gelişip güçlenen ulusal demokratik ve halkçı nitelikleriyle bir halk sanatı yer alıyor. Bunlar da tıpkı diğer karşıt güçler gibi her an birbirleriyle mücadele içindedirler.

Bu arada sanat konusunda devrimci görünüp gerçekte burjuvazinin düşünce ve davranışlarını yansıtan görüşler de var toplumumuzda. Özellikle bunlardan biri bugünlerde oldukça geniş küçük-burjuva kesimlerinde ilgi görüyor. Bunlara göre "halkın sanatı, devrimcilerin sanatı olamaz". Bu görüş, bütünüyle inkarcılığı, halka ve onun değerlerine güvensizliği ifade ediyor. Sanatın masa başlarında kitlelerden kopuk devrimci aydınlar tarafından geliştirileceği görüşünü yansıtıyor. Bu görüşün sahipleri, halkın bütün sanatsal yapıtlarını anonim türküleri, ezgileri her şeyi küçümsüyorlar. Keskin tutumların ardında halktan kopuklukları yansıyor, tıpkı devrim anlayışları gibi...

Öte yandan hakim sınıflar, içinde bulundukları ekonomik ve siyasal çıkmazlardan kurtulabilmenin, çelişkileri perdeleyebilmenin bir aracı olarak da kendi yoz kültür ve sanatlarını halka aşılamaya çalışıyorlar. Halkın devrimci sanatının gelişmesinin önüne setler çekmeye çalışıyorlar. Onların koltuk değneği olan reformistler ve her renkten revizyonistler bu karşı-devrimci cepheye bu alanda da katılmaktadır.

H.K.- Bugüne kadarki çalışmaların sırasında engellemeler ve baskılarla karşılaştın mı?

Y.Doğar- Kitle haberleşme araçlarını ellerinde tutan, her türlü baskı gücüne sahip olan egemen güçler elbette halkın sanatçılarının seslerini soluklarını da kesmek istiyorlar. Bu kısa sanat hayatım içinde bu baskılardan benim de payıma düşen oldu. Ama egemen sınıflar devrimci sanatçıların seslerini kesecek lerini sanıyorlarsa yanılıyorlar. Çünkü halk var oldukça onun çıkarları uğruna mücadele eden sanatçılar da olacaktır.

Yusuf Doğar'ın 20 Kasım - 5 Aralık tarihleri arasında İstanbul'da Harbiye Şehir Tiyatrosu Galerisinde sergilediği yapıtlarından biri. Son yılların önemli gerçeklerinden birini, gecekondu mücadelesini yansıtıyor.

Gerici güçler, engellemeleri boşa çıkıp, devrimci sanat mücadelesinin karşısında gözleri, kulakları kapalı duramayacak hale geldikçe çoğu kez meseleleri çarpıtmaya çalışmaktadırlar. Kendi sanat yaşantımdan örnekler verdiğimde bile bu baskı ve çarpıtmalar daha kolay anlaşılacaktır. 1975 yılında Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde sergi açmak istediğim zaman bir çeşit sansür kurulu olan jüri, yapıtlarımı sergileme kararı verdi ama sergim açıldığı gün kendi koydukları yasaları da çiğneyerek kapattılar. Bu son sergimde ise gözlerini kapatamayacak duruma geldiklerinde bir burjuva gazetesi dikkatleri başka tarafa çekebilmek için sergi hakkındaki haberleri çarpıtarak verdi. Birçok gazete ise düzenli sanat sayfalarına sahip olmasına rağmen, sergimden ya hiç söz etmedi ya da sergim kapandıktan sonra kısa haberlerle işi geçiştirdiler. Yine birçok sanat dergisi, devrimci görüntü altında reformcu ve revizyonist kişileri baş köşeye oturtmakta, onların görüşlerini devrimci sanatın örnekleri olarak sunmakta, ama gerçekten devrimci bir bakış açısıyla halkın sanatına hizmet etmek için mücadele eden devrimci sanatçılar karşısında suskunluğu tercih etmektedirler.

Son olarak hükümetin hem de "özgürlükçü" Ecevit hükümetinin radyosu sergimle ilgili olarak benimle yaptığı röportajın birçok önemli yerini sansür etmekle, devrimci sanatçılara yönelen baskının başka bir örneğini vermiştir. TRT, özellikle 12 Mart günleri hakkındaki sözlerimi sansür etmiştir. Ama hiçbir gerici güç, ulusal demokratik halk sanatı kavgamızı engelleyemeyecektir.

Reformist

Baş.ta.sa.4'de

verilmesini istediler. Her ünitede işçi toplantısı düzenlediler. En geniş işçi kitlesi bu toplantılarda yer aldı. Bu toplantılarda şunlar tespit edildi:

1- Tüm ekonomik-demokratik hakların alınabilmesi için işçilerin birlik ruhu içinde hareket etmeleri.

2- Hakların alınması için her türlü olanaktan yararlanılması (Grev, direniş vb.).

3- Belediye Başkanının dayattığı toplusözleşmenin "Toplumsal Anlaşma"ya dayandığı, toplusözleşme ve grev hakkının gasbına yöneldiği, ücretlerin dondurulmasını amaçladığı.

4- Reformist sendika yönetiminin işçi haklarını savunmayacağı, işçiler için sınıf sendikacılığının zorunlu hale geldiği. İşçilere karşı yönelen her türlü saldırı karşısında sessiz kalınmaması ve tespit edilen hedefler doğrultusunda mücadele edilmesi kararlaştırıldı. Ayrıca işçiler, Ücretlerine bir yıl 100 lira zam yapılması talebinde birleştiler.

Reformist Genel-İş Yönetimi, belediye ile uzlaşıyor

İşçilerin isteklerine kulaklarını tıkayan Genel-İş'in reformist yöneticileri, toplusözleşmede işçileri savunmadı. Toplusözleşme görüşmelerine katılan devrimci işçilerin haberi olmadan, işçilerin talebi olan 100 liralık zammı 80 liraya düşürdü. Uzlaştırma Kurulu'ndan çıkan son kararda işçilere birinci yıl 50, ikinci yıl 70 lira zam verildiği açıklandı. Diğer bir karar da, işçilerin vasıflı-vasıfsız ayrımına tabi tutulması ve vasıfsız işçilere 5 liralık gündeliğe bir zam verilmesidir.

İşçiler, Uzlaştırma Kurulunun kararını protesto ettiler, yeni bir toplusözleşme için greve gitmekten başka yol olmadığı fikrinde birleşerek grev kararı aldılar. Bu kararı sendikaya da kabul ettirdiler. Ve grev hazırlıklarına başladılar. Grev günü geldiğinde reformist sendika yönetimi, grev kararını uygulamadı.

İşçiler düzenledikleri bir toplantıyla ... toplusözleşmeyi tanımayarak protesto etmeye, ... topluca ... kararlaştırdılar. ... devrimci işçiler, her ünitede toplantılar yaparak ... 1000 liralık ... tartıştılar. Ayrıca sendika ağalığını teşhir ederek sınıf sendikacılığını tartıştılar.

Belediye Başkanı, reformist Genel-İş yöneti-miyle imzaladığı toplusözleşme kararlarını uygulamaya başladı. Ücretinden 1000 lira kesilmesine karşı çıkan işçi Halit Kat Kat'ı işten attı. İşçiler arkadaşlarının işten atılmasına karşı çıktılar. Olayı şiddetle kınadılar. Aynı Belediye Başkanı, daha önce de toplusözleşmeye karşı çıkan iki işçi temsilcisini işten atmaya kalkışmış, fakat belediye işçilerinin örgütlü gücü karşısında geri adım atmıştı. Elektrik işçilerinin sesi bu kez daha gür çıktı. Elektrik işletmesi işçileri, devrimci arkadaşları Halit K.Kat'ın işe alınması için imza kampanyası açtılar. Diğer üniteler de bu kampanyaya yürekten katıldılar. Bazı demokratik kuruluşlar da Belediye Başkanı Sabri İnce'nin bir işçiyi işten çıkarmasını protesto ettiler.

Devrimci Demir-İş işçilerin yanında

Devrimci Demir-İş, belediye işçilerini, mücadeleleri boyunca desteklediler. Bir işçinin işten atılmasını protesto ederek, halkı işçileri desteklemeye çağırdı. Devrimci Demir-İş, olayla ilişkin olarak dağıttığı bildiride işçilere şu çağrıda bulundu:

"Sendikamız patronların ve burjuva düzeninin yanında olan sendika ağalarına bıraktırmadan, İşçilerin gerçek ve tavizsiz savunucusu, devrimci sendika, işçilerin ... hakları için mücadelesini sürdürecektir.

Devrimci Demir-İş olarak, ... biz de ... toplusözleşmeler ... işçi sınıfının mücadelesinde ..."

İşçiler mücadeleye devam ediyor

İskenderun belediye işçilerinin mücadelesinde de saflarda yer alanlar devrimci işçiler, arkadaşlarının ve tüm belediye çalışanlarına şu çağrıyı yaptılar:

"Mücadelemizin bastırılmasına izin vermeyelim. İşten atılan arkadaşımızın tekrar işe alınması için direnelim."

"Bizim çıkarlarımızı çiğneyen bu toplusözleşmeyi tanımayalım. Arkamızda baştanayağa talepleri gerçekleşmesi ve işçi sınıfının ... devrimci ... birleşelim. ..."

"Tüm işçilerle kadro verilmesi ve işçiler arasındaki ayrılıkların giderilmesi, toplusözleşmede kazanılan hakların bütün işçilerin eşit olarak yararlanması için bütün gücümüzle mücadele edelim."

İMF'siz

Baş.ta.sa.1'de

ne yüzünü gözden geçirecek. Bunların belli başlıları şunlar: 1979 Bütçesi, 4. Beş Yıllık Plan, İşçi Ücretleri, Türk lirasının yabancı paralar karşısındaki durumu, hükümetin harcamaları, kamu yatırımları, Merkez Bankası ve kamu İktisadi Teşekküllerinin durumu.

... 1979 Bütçesinin ... IMF'nin ... devalüasyon ... 4. Beş Yıllık Plan ... IMF'nin ... bu konudaki IMF' ... ekonomik ... faiz ... IMF' ... 1979 bütçesi ...

Yeni ... IMF ... devalüasyon ... dış borç ... 200 milyon dolar ... 450 milyon dolar ...

Sovyetlerle yeni

Baş.ta.sa.1'de

mektedir. Artık makina ve teçhizatın yanında sanayinin gerektirdiği çeşitli ara malları, hammadde ve yedek parçalar da Sovyetlerden ithal edilecektir.

Üç yıllık ticari anlaşmanın ... 600 milyon dolarlık ... 'kliring' sistemi ...

Sovyetlerle olan ticari ilişkiler ... emperyalist ülkeler ... Türkiye ile sosyal-emperyalist ... volfram ...

Ülkemizin en önemli ihtiyacı petroldür. ... yaptığı bir görüşmede, bundan önceki petrol anlaşmaları ... Ecevit'in Moskova'ya söz verdik leri halde Rusların ülkemize petrol vermemeleri bunu bir tehdit ve baskı aracı olarak kullanmak istediklerini göstermektedir. Eski ticaret anlaşmasına göre petrol karşılığında Türk hükümeti stratejik bir maden olan volfram ve buğday vermeyi taahhüt etmiş veya bunun

... yalnızca doğrudan yatırımları ile anlayan ortayolcular bu son gelişmeleri acaba nasıl değerlendireceklerdir?

Ecevit iktidarı önüne gelene yapışan tutumu ile batılı kaplanların ülkemiz içindeki pençelerini daha da sağlamlaştırırken arka kapıdan kurdu da iyice içeriye sokmuştur.

Ecevit Hükümeti

Baş.ta.sa.1'de

... Ecevit ... NATO ... IMF ... emperyalist ...

NATO Savunma Bakanları toplantısında kabul edilen ... Savunma Bakanının ve ardından Dışişleri Bakanı Ökçün'ün bütün acıklı yakarışlarına rağmen NATO toplantılarından bu konuda hiçbir sonuç elde edilmemiştir. Her iki toplantıda da emperyalist ülkelerin temsilcileri Ecevit iktidarının bu isteğini IMF'ye havale etmişlerdir.

Tertiplerin

Baş.ta.sa.1'de

vi-Sünni ayrımına dayanan yeni çatışmalar körüklemekte ve bu vesileyle devrimcileri de ezmek istemektedirler.

Erzincan'ın il merkezini MHP, Pol-Bir, ÜGD, Ak-Genç, Hür-Genç gibi örgütler uzun bir süredir ağ gibi sarmıştır. Belediye, YSE gibi resmi işyerleri faşist milislerin işgali altındadır. Bütün öğrenim kurumları ülkenin dört bir yanından daha önce getirilmiş olan faşist öğretmenlerin ve milislerin kontrolu altındadır. Faşist çeteler yalnızca son birkaç ay içinde ondan fazla büyük olay yaratmış veya yaratmaya teşebbüs etmişlerdir. Bunların içinde şehrin sebze halinde mezhep ayrımını kışkırtmak, Kurtuluş Mahallesinde bir camiye bomba koymak ve özellikle de lisede devrimci ve Alevi öğrencilere saldırı da vardır.

Son olarak Kasım ayının sonunda lisenin, çoğu MHP'li olan yöneticileri, 14 devrimci öğrenciyi hiç bir nedene dayanmadan okuldan uzaklaştırmışlardır. Bu olay üzerine çok sayıda öğrenci velisi, bu haksız kararın geri alınması amacıyla liseye gitmiş ve okul yöneticilerini protesto etmişlerdir. Çoğunluğunu yaşlı kadınların oluşturduğu velilerin üzerine valinin ve emniyet müdürünün emriyle polis saldırmış, polisin bu saldırısına sivil faşist milisler de yardımcı olmuştur. Ancak bu saldırı olayı şehirde halkın daha büyük bir tepkisiyle karşılaşmış, protesto gösterileri yaygınlaşmıştır.

TERTİP BAŞLIYOR

Birbiri ardına halka yönelen baskı ve haksızlıkların şehir halkının büyük tepkisiyle karşılaşması üzerine faşist çeteler ve bunların yardakçıları paniğe kapılmışlardır. Gelişen olayları bastırmak için yeni ve daha büyük tertiplere başvurmuşlardır. 26 Kasım gecesi Cumhuriyet Mahallesindeki bir eve konulan bir bomba sonucu yaşlı bir kadın ölmüştür. Olayın hemen ertesinde sanki olayın görgü şahidiymiş gibi Vali, bombanın THKO'lular tarafından koyulduğunu açıklamıştır. Ayrıca iddiasını güçlendirmek için ortaya bir de mektup çıkarmıştır. Vali ve diğer yetkililer basına yaptıkları bu açıklamayla da kalmamışlar ve bombanın devrimciler tarafından atıldığı haberini şehrin içinde yaymak için özel bir çaba sarfetmişlerdir.

VALİ OLAYI DAHA DA BÜYÜTÜYOR

Valinin ve diğer yetkililerin tertipleri, atılan bombayı devrimcilerin üzerine yıkmakla da bitmemiştir. Olayın hemen ertesinde Valinin emriyle bütün okullar, devlet daireleri tatil edilmiştir. Kahve ve bakkallara kadar bütün işyerleri de yine Vali ve emniyet müdürünün emriyle kapatılmıştır. Üstelik halk, cenaze törenine katılmaya da zorlanmıştır. Bugüne kadar faşist çeteler tarafından katledilen onlarca devrimcinin cenaze törenini engellemek için elinden geleni yapan ve bu engellemelerine cenaze törenlerinin siyasi gösteriye dönüşmesini önleme gibi bir gerekçe bulan Valinin bomba olayı sonucu ölen kişinin cenaze törenini büyük bir siyasi olay haline getirmesi Vali üzerinde toplanan şüpheleri daha da artırmıştır.

Bir yandan Vali, şehirdeki gerginliği artırma çabalarını sürdürürken öte yandan sivil faşist çeteler olayı hem devrimcileri ezdirmenin bir aracı hem de Alevi - Sünni çatışmasına dönüştürmenin gayreti içine girmişlerdir.

Geçmiş olaylarda olduğu gibi son tertipte de Erzincan Valisinin yanında, emniyet müdürü ve Belediye Başkanı Adnan Ercan, MHP'li ve Ülkü Ocaklı milisleri yardımcı olmuşlardır.

İşte sözde "anarşinin" faşist terörün üzerine yürüyecek olan Ecevit'in, Özaydınlı'nın, valilerinden, emniyet müdürlerinden yalnızca iki örnektir bunlar. Bu aynı zamanda faşist terörün üzerine bu teröre ve tertiplere ortak olanlarla beraber yürünemeyeceğinin de bir göstergesidir. Üstelik ülkenin diğer şehirlerindeki valilerin, emniyet yetkililerinin hiç de Erzincan'dakilerden bir farkı yoktur. Ara sıra eski Elazığ Valisi gibi faşist tertiplerin başındakileri açıklamaya kalkanlar olunca da onlar bizzat İçişleri Bakanı tarafından görevinden alınmaktadır. Yalnızca bu olaylar bile faşizmin üzerine yürümek için Ecevit iktidarına hiç bir şekilde güvenilmeyeceğinin göstergesidir.

OLAYIN GERÇE[K YÜZÜ] ORTAYA ÇIKIYO[R]

Olayın hemen devrimcilerin yü... araştırma sonucu olay bütünüyle aydınlanmıştır. Uzun süreden beri evinde bomba yapılan bir kadının 26 Kasım günü yine faşist çeteler tarafından bomba imal edilirken bunlardan birinin patlaması sonucu öldüğü anlaşılmıştır. Patlayan bombada kullanılan fitil, dinamit ve demir parçaları aynı evin bodrum katında da bulunmuştur. Bütün bunlara rağmen, polis, olayı devrimcilerin üzerine yıkmak için bu delilleri örtbas etmiş ve basına bombanın THKO adlı örgüt tarafından atıldığını açıklamıştır. Polis, aynı zamanda olayla ilgili kişilerin ilk ifadelerini de zorla değiştirmiştir. Evin sahibi ilk ifadesinde bomba imalatını örtmek için evde tüp patladığını söylemesine rağmen polis bu ifadeyi "dışardan bomba bıraktılar. Zile basıp kaçtılar. Biz kaçanları arkadan gördük" şeklinde değiştirmiştir. Olayın çarpıtılmasında bölge MİT yetkililerinin de parmağı olduğu ortaya çıkmıştır.

Evinde bomba patlayan kişi, bugüne kadar çeşitli tertip ve saldırılarda görev almış olan, Erzincan'da faşist yayınlar satan Ergenekon Kitapevi'nin de sahibidir.

Olaydan sonra polis ve MİT yetkilileri özellikle Alevi yurttaşların oturduğu semtleri basarak halkı coplamış ve Alevileri kışkırtmak için ellerinden geleni yapmıştır. Gözaltına alınan çok sayıda yurttaş, ağır işkencelere tabi tutulmuştur.

Olayın hemen ardından devrimcilerin ezilmesinin fırsatını yakaladığını düşünen Aydınlık gazetesi de olayın haberini Valinin ağzından ve onun tertiplerine uygun olarak vermiştir.

Almanya'da

Baş.ta.sa.1'de

mektedir. Bunun en son örneklerinden biri geçtiğimiz ayın sonlarında Almanya'da gerçekleşti.

25 Kasım günü Federal Almanya'nın Frankfurt şehrinde CISNU'nun önderliğinde düzenlenen protesto gösterisine İranlı, Türkiyeli, Afganistanlı işçi ve öğrencilerle Alman işçileri katıldılar. Uluslararası enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden birisi olan protesto gösterisine toplam 10 binin üzerinde işçi ve öğrenci katıldı. Birçok ülkeden devrimciler ve yurtseverler, faşist Şah'ın son katliamlarını protesto ederek, yürüyüş boyunca "Şah'a ölüm", "Faşizme ölüm, Kahrolsun Faşist Şah Rejimi" diye sloganlar haykırdılar.

Protesto gösterisine Alman polisi saldırdı ve birçok yurtsever ve devrimciyi yaraladı.

YÜRÜYÜŞ VE POLİS SALDIRISI

Yürüyüş, 25 Kasım'da Frankfurt'ta saat 11.30'da Üniversitenin önünde başladı. Yürüyüşe katılan 10 binin üzerindeki kalabalık, sloganlar atarak Hauptwache'ye geldi. Burada Şah'ın büyük bir kuklası yakıldı. Yürüyüş kolu, daha sonra miting alanına yöneldi. Yürüyüş kolu, Amerikan Konsolosluğunun önünden geçerken Batı Alman polisinin saldırısına uğradı. Bu saldırı, yürüyüşçüler tarafından geri püskürtüldü. Devrimci ve yurtseverler, polis panzerlerinden onunu tahrip ettiler. Takviye alan polis, tekrar saldırıya geçti. Çatışma, iki saatten fazla sürdü. Polisin saldırısı sonunda iki yüzden fazla devrimci ve yurtsever yaralandı. Bunlardan ikisi hâlâ komada bulunmaktadır. Yürüyüşe katılan yirmi devrimci de polis tarafından gözaltına alındı.

Bugün faşist Şah rejiminin en büyük destekçileri arasında yer alan Batı Alman emperyalist burjuvazisi, Almanya'da Şah'a karşı yönelen her eylemi kan ve ateşle bastırmaya çalışmaktadır. Daha önceden de 16 Eylül 1978'de gene Frankfurt şehrinde yapılan bir gösteriye Alman polisi saldırmış ve onlarca devrimci ve yurtsever yaralanmış, tutuklanmıştı.

Bütün bunlar, aynı zamanda, Alman emperyalist burjuvazisinin yabancılara karşı takındığı tavrın da somut birer göstergeleridir.

Geçtiğimiz günlerde bir açıklama yapan Hessen Eyaleti İçişleri Bakanı Gries, bundan böyle yabancıların toplanma ve yürüyüş yapma haklarının da kısıtlanacağını açıklamıştır. Bu, Alman tekelci burjuvazisinin ve onun siyasi iktidarının yabancılar üzerindeki baskısını daha da artıracağını göstermektedir.

İşçi direnişleri

Baş.ta.sa.1'de

zalimce saldırmaktadır. Grevci işçileri polise kurşunlatmakta, bu tavrıyla kendisinden önce işbaşına gelen hükümetlerden geri kalmamaktadır. DİSK, MİSK ve Türk-İş'in başını çektiği sendika ağaları milyonlarca işçinin ücret zammı, iş güvenliği ve demokrasi talebine kulaklarını tıkamakta, işçi düşmanlarıyla birlikte işçilere saldırmaktadır. Fakat, Türkiye işçi sınıfı, işçi sınıfının çıkarlarını savunmayan, bu uğurda işçilerle birlikte mücadele etmeyen bu sendika ağalarının sınıf düşmanı yüzlerini tanımakta ve sendika ağalığına karşı mücadele etmektedir. İşçi sınıfının faşist diktatörlüğe ve onun sadık hizmetkarı sendika ağalığına karşı gelişen devrimci mücadelesi, sendika ağalarını, sınıf düşmanı yüzlerini gizlemeye yol açmaktadır. Daha birkaç ay önce "Toplumsal Anlaşma" imzalayarak işçi sınıfının ekonomik, demokratik haklarını gasbetmeye kalkışan Türk-İş ağaları ve aynı temelde hareket eden diğer faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları, bugün kendilerini de tehdit etmeye başlayan işçi sınıfının mücadelesi karşısında belli ölçülerde gerilemek zorunda kalmaktadırlar. İşçiler tarafından eleştirilmeye dahi tahammül edemeyen bu sendika ağaları, işçi dostu pozuna girmek zorunluluğunu hissetmekte, işçilerin istekleri karşısında daha fazla teşhir olmamak için grev kararı almaktadır. İşsizliğe, pahalılığa, işçi kıyımlarına, ucuz işgücüne karşı gelişen işçi kitlesinin mücadelesi, dalga dalga yükselmekte, bütün işyerlerine yayılmaktadır. Binlerce işçi, ücretlerin yükseltilmesi, iş ve can güvenliğinin sağlanması, işçi kıyımlarına son verilmesi ve işten atılanların tekrar işe alınması talebiyle grev ve direniş eylemlerine girişmektedir. Son günlerde birçok işyerinde grev kararı alınmış çok sayıdaki işçi kitlesi grev ve direniş eylemine geçmiştir.

Son haftalardaki bu grev ve direniş eylemlerinin bir kısmını şöyle sıralayabiliriz:

- Gebze Elektrofer Çelik Sanayi işçileri patronun lokavt kararı karşısında direniş kararı almışlardır.

- İstanbul Çaykur işçileri, toplusözleşme görüşmelerinden doğan 7 aylık farkı alamadıkları için grev kararı aldılar. İlk grev uygulaması 900 işçinin çalıştığı Kuruçeşme'de başladı. Çaykur işçilerinin bu mücadelesi bütün yurt çapında yayılmaktadır.

- İstanbul'da Demirdöküm işçileri 11 arkadaşlarının işten atılması üzerine 5 Aralıkta fabrikada direnişe geçmişlerdir.

- İstanbul'da Çağdaş Konfeksiyon Atölyesi işçilerinin sendikalaşma faaliyetleri karşısında patron lokavt kararı almıştır. Bunun üzerine işçiler greve hazırlanmaktadırlar.

- Ankara'da Polatlı Belediye işçileri, üç yıldan bu yana toplusözleşmede kazandıkları haklarının verilmemesi üzerine direnişe geçtiler. Bu eylemi, Haymana Belediye işçilerinin direnişi izledi.

- Ankara Enerji işçileri birikmiş maaş farklarının ve diğer sosyal haklarının ödenmemesi halinde direnişe geçeceklerini açıklamışlardır.

- Ankara Prefabrik işçileri işyerine geliş-gidişlerinde servis gereksinmelerinin karşılanmaması üzerine Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önünde protesto gösterisi yapmışlardır.

- Mersin narenciye işçileri ücretlerinin artırılması talebiyle sebze halinde direnişe geçtiler. Direnişçi işçiler büfeciler için 225, makasçılar için ise 200 lira ücret istemektedirler.

- Ataş Petrol Rafinerisinde toplusözleşme görüşmelerinin olumlu bir sonuca varmaması üzerine işçiler grev ve direniş kararı almışlardır.

... açığa çıkmış olmaktadır. Üstelik işçi ücretlerinin dondurulması "Toplumsal Anlaşma" adı verilen ... dayanmak ve bütün halkı seferber etmektir. İşte ülkemizin ve halkımızın gerçek kurtuluşu bu çarede yatmaktadır.

Baş.ta.sa.1'de

İran Halkının

saklanmasına, tanklara ve ordu ve polis birliklerinin saldırı ve katliamlarına rağmen İran halkının mücadele seli durdurulamıyor.

İran'daki faşist-feodal diktatörlük İran halkı üzerine ölüm kusuyor. Geçtiğimiz 1 Aralık gecesi Tahran'da faşist Şah rejiminin baskı ve katliamlarını protesto etmek için gösteri düzenleyen halk üzerine ateş açan faşist ordu ve polis birlikleri, binlerce kişiyi öldürmüş bir o kadarını da yaralamışlardır.

İran polisi ve askeri birlikleri, göstericiler üzerine hedef gözeterek ateş etmektedir. Faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin yanı sıra, Şah'ın yakınları da İran halkının mücadelesini bastırmak için silahlanmaya başlamışlardır.

Faşist İran Şahı bütün okulları süresiz olarak kapatmıştır.

Fakat bütün bunlara rağmen İran halkı, mücadele barikatlarında çarpışmaktadır. Hiçbir baskı tedbiri ve katliam İran halkının mücadelesini durduramamaktadır. 1 Aralık katliamından sonra Tahran'da, Meşhed'de, Kum'da, Şiraz'da ve daha birçok şehirde yüzbinlerce emekçi, faşist rejime ve Şah'ın son katliamlarına karşı büyük gösteriler yaptı.

Resmi tatil günü olmamasına rağmen, Tahran'da, İsfahan'da, Tebriz ve Kum'da binlerce esnaf faşist diktatörlüğü ve son katliamları protesto etmek için dükkanlarını açmadılar.

İran işçileri de faşist Şah rejimini protesto etmek için siyasi grevlere gitmektedirler. Geçtiğimiz hafta içinde 37 bin petrol işçisi grev kararı alarak, işi yavaşlatmışlardır. Petrol işçilerinin siyasi grevinden dolayı İran'ın petrol üretimi geniş ölçüde düşmüştür.

Geçtiğimiz hafta içinde Tahran'da yayınlanan bildirilerde mücadelenin durmayacağı ve Muharrem ayı boyunca süreceği açıklanmıştır.

Ne emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin, ne Çin revizyonistlerinin ve ne de faşist Şah rejiminin baskı ve katliamları, İran halkının mücadelesini durduramayacaktır. İran halkının mücadelesi faşist Şah rejimini mezara gömecektir. Faşist Şah rejimi kan denizinde boğulacaktır.

Tarihten

Baş.ta.sa.8'de

yetine 'iktisaden sızmalarını mümkün kılan anlaşmalar' imzalamaktadırlar.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri 'şeytandan bile kredi' alırken ve sosyalist Sovyetler Birliği'ni kapitalist ve sosyal-emperyalist bir ülke haline dönüştürürken, bütün revizyonistler bu değişimi, dünya proletaryasına ve ezilen halklara 'komünizmi inşa' ve 'komünizm yolunda atılmış önemli adımlar' olarak yutturmaya çalışıyorlardı. Fakat gelişen olaylar ve pratik sınıf mücadelesi gerçeklerin bir sis perdesi ile örtülmesine izin vermedi. Dün 'şeytandan bile kredi' almanın teorisini yapanların ve bunu gerçekleştirenlerin bugün kendilerinin de bir 'şeytan' haline geldiğini bütün dünya halkları somut olarak ve kendi deneyleri ile görmektedir.

Tıpkı modern revizyonistler gibi, bugün de 'Üç Dünyacı' revizyonistler, Çin Halk Cumhuriyeti'nde partinin, devletin ve hükümetin yönetimini elinde bulunduran revizyonistlerin, Çin kapılarını emperyalist sermaye ihracına bütünüyle açmalarını, ezilen halklara ve uluslara karşı 'şeytan'la birleşmelerini ve bizzat kendilerinin bir süper devlet olma emellerini 21. yüzyıla bir süper devlet olarak girme emellerini gözlerden saklamaya, bunu 'komünizm yolunda atılmış adımlar' olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Tam bir demagoji ve iki yüzlülük örneği... Anlaşılan 'Üç Dünyacı' revizyonistler, ağababaları modern revizyonistlerden çok şey öğrenmişler. Ama boşuna. Tıpkı modern revizyonistlerin demagojileri gibi, 'Üç Dünyacı' revizyonistlerin siyahı beyaz gösterme çabaları gerçeklere çarparak iflas edecektir. Ve etmektedir.

Baş.ta.sa.1'de

Düzen değişikliği

leri bir bir uygulanacak ve egemen sınıflar için dikensiz gül bahçesi yaratılmaya çalışılacaktır.

Örneğin bugün egemen sınıflar ve onların sözcüleri yeni baskı yasalarının bir an önce yasallaştırılmasını, emekçi halk kitlelerinin uzun mücadeleler sonucunda kazandıkları fiili özgürlüklerin bir çırpıda yok edilmesini, anti-faşist kitle örgütlerinin kapatılmasını istemektedirler. CHP hükümeti bugün bu politikayı uygulamak için kolları sıvamıştır ve bunun adına "düzen değişikliği" demektedir.

Egemen sınıflar ve emperyalistler, ülkemizin emperyalist sermayeye ve sömürüye daha fazla açılmasını istemektedirler. CHP hükümeti, bugün bu politikanın en büyük uygulayıcısı durumundadır ve emperyalizme hizmet eden bu politikaya "denge politikikası" demektedir.

Egemen sınıflar halkın kemerleri sıkması gerektiğinden bahsederek, CHP hükümetinin önüne yeni zam ve vergi tedbirleri paketi koymaktadır. CHP hükümeti de sahibinin sesi gibi durmadan aynı nakaratı tekrarlamaktadır. Ve bunu halkçı bir politikanın uygulanması olarak yutturmaya çalışmaktadır.

Ama bu ilkel demagojiyi artık hiç kimse yutmamaktadır. Takke düşmüş, kel görünmüştür. Reformist demagoji en geniş yığınların gözünde artık iflas etmeye başlamıştır. Bugün geniş işçi ve köylü yığınları CHP reformizminin gerçek yüzünü daha iyi kavramakta ve bu politikanın kime hizmet ettiğini görebilmektedir.

Buna rağmen, kendi aralarında "CHP'yi destekleme cephesi" kuranlar, reformizmi yaşatmaya, kitleleri reformist demagoji ile ağulamaya ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarının ömrünü uzatmaya devam edeceklerini sanmaktadırlar.

Ama boşuna gayret.

Ne reformist ve revizyonist demagoji ve aldatma, ne de faşist saldırı ve katliamlar emekçi halk kitlelerinin uyanışını engelleyemeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE:
SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: OSMAN TAŞ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2, ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURT DIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL *

111 Belediye işçisinin basın açıklaması

Reformizmin azılı temsilcisi İskenderun Belediye Başkanı Sabri İnce, işçilere olan düşmanlığını perçinlemek için «Toplumsal Anlaşma» çerçevesinde «Üçlü Komite» aracılığı ile imzalamayı düşündüğü toplu sözleşmeyi 9 aydır uzattı.

Proleter devrimci işçiler, Belediye işçilerinin mücadelesine önderlik ettiler.

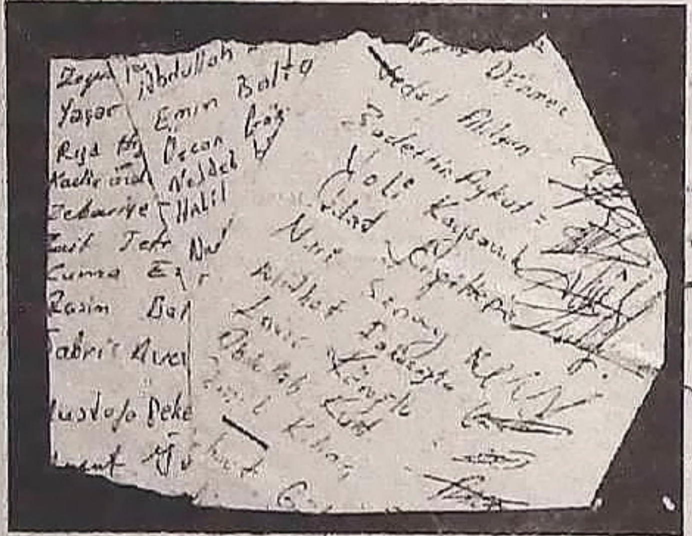
Genel-İş Sendikasının Şube Yöneticilerinden destek alan belediye başkanı; belediyeye alınacak araçlar için her işçiden 1000 Lira bağışta bulunmasını istedi. Bağış vermeyen bir işçiyi işten attı.

İSKENDERUN'DA

Reformist Belediye başkanı ve sendika ağaları İşçilere karşı el ele

İşçilerin mücadelesi sürüyor

Sendika yöneticilerini protesto ediyoruz

İlçemizde Belediye işçilerinin toplusözleşme mücadelesi sürerken, Belediye işçileri, yapılan toplusözleşmenin yaşama şartlarının çok altında bulunduğunu ve toplumsal ihanet anlaşmasının, kölelik zincirinin bir parçası olduğunu görerek bu toplusözleşmeye karşı çıkmışlardır.

Ayrıca Belediye Başkanı Sabri İnce'nin tüm Belediye personelinden Belediyeye 1000 TL bağışta bulunmaları için baskısına işçilerin karşı çıkması üzerine, işveren işçiler üzerindeki baskısını daha da artırmıştır.

Son olarak belediye işçilerinden Halit Katkat 1000 TL bağışta bulunamayacağını açıkça belirtmesi üzerine işten atılmıştır.

Belediye Başkanının bu baskıları, Belediye işçilerinin haklarının alınması doğrultusundaki mücadelelerinin bastırılması ve yapılan toplusözleşmeyi işçilere zorla kabul ettirmek amacını gütmektedir.

Biz Belediye işçileri olarak Belediye Başkanının bu tavrını, işçilerden habersiz toplusözleşmeyi imzalayan ve Belediye işçileri üzerindeki baskıya karşı sessiz kalan sendika yöneticilerini protesto ediyoruz.

İskenderun Belediye Başkanı, 9 aydan bu yana toplusözleşmeyi uzattı. Reformist Genel-İş yönetimi, Belediye Başkanının bu tavrı karşısında ılımlı davranarak, işçilerin çıkarlarını savunamayacağını kanıtladı. Belediye Başkanı Sabri İnce, bugüne dek sürdürdüğü politikasına bir yenisini daha ekleyerek işçi kıyımına başladı. Bir emekçiyi işten attı. Onun bu tavrı, belediye başkanı seçilmeden önce halka ve işçilere verdiği vaatlerin sahte demagojiden başka bir anlam taşımadığının açık kanıtıdır. Bugüne dek toplusözleşme görüşmelerini uzatmasındaki amaç, işçilere olan düşmanlığından kaynaklanıyordu. O, işçilerin ekonomik ve demokratik haklarının gasbına yönelen "Toplumsal Anlaşma"ya daha sıkı sarılmakla, işçilerin açlığa sürüklenmesinin kararlı onaylayıcısı olduğunu açıkça gösterdi. Reformist hükümetle sendika ağası Türk-İş yetkilileri arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma" çerçevesinde ve "üçlü komite" aracılığı ile bir toplusözleşme imzalamak için can attı. Bu süre içinde işçilerden gelen tepkiyi bastırabilmek için demagojik öğütler vermekten de geri kalmadı. Proleter devrimci işçiler, işçileri uyutmaya çalışan, işçi haklarını çiğneyen Belediye Başkanının bu tavrına karşı gelişen mücadeleye önderlik ederek işçilerin taleplerinde direndiler. İşyerinde yetkili Genel-İş Sendikasına grev kararı aldırttılar. Grev günü geldi, fakat reformist sendikacılar, aldıkları kararı uygulamadılar.

Proleter devrimci işçiler, işçileri talepler doğrultusunda mücadeleye seferber etti

İskenderun belediye işçilerinin mücadelesi proleter devrimci önderlik altında gelişti. İşçiler imzalanacak toplusözleşme için paranın değer kaybının göz önünde bulundurulması, işçilerin onayının alınması, işçi temsilcilerinin toplusözleşme görüşmelerine katılması, geçici-daimi, vasıflı-vasıfsız işçi ayrımına son

Dev.sa.7.sü.1'de

İsdemir'de Yeni Bir İş Cinayeti Daha

17 bin işçinin çalıştığı İsdemir'de iş ve can güvenliği yoktur. Hayati tehlike gösteren yüksek fırınlar dahil, fabrikanın diğer ünitelerinde ve çevre inşaatlarda meydana gelen iş kazalarında bugüne kadar onlarca işçi öldü, sayısız işçi yaralandı. Egemen sınıflar onlarca işçinin kanı ve canı pahasına elde ettikleri kârlara doymamaktadır. Bir devlet sektörü olan İsdemir'de hükümet, dökülen işçi kanına bakmadan üretimi % 50 artırmaktan övünçle söz ediyor. Reformist CHP'nin atadığı bugünkü İsdemir müdürü de iş güvenliği hakkında MC hükümetinin takındığı tavrı sürdürmeye devam ediyor. Son günlerde meydana gelen iş kazaları da bunun en açık kanıtıdır. Yüksek fırında çalışan Musa adındaki işçi faşist devletin aşırı sömürüsüne kurban gitmiştir. Bu konuda DEVRİMCİ-DEMİR-İŞ gazetemize şu açıklamayı yapmıştır.

"Hükümet, basın, TRT yüksek fırınlarda üretimin % 50 arttığının yaygarasını yaparken kaç kişinin öldüğünden, kaçının yaralandığından söz etmiyor. Üretimi artırdığı için İsdemir müdürüne övgüler diziyor. Son iki ayda bir işçi öldü, 20 işçi zehirlendi, 5 işçi kolunu ve parmağını kaybetti. Pik zehirlenmesi yaygın bir şekilde sürüyor. Bu durum karşısında ne devlet, ne patronlar ve ne de sendika ağaları (Çelik-İş, Maden-İş, Özdemir-İş) işçilere sahip çıkmadılar. Üstelik meydana gelen iş cinayetlerinden, iş güvenliği sağlamayanları değil de işçileri sorumlu tuttular. Biz İsdemir işçileri bu işçi düşmanı sendika ağalarının, hükümetin ve devletin yüzünü şimdi daha iyi görmekteyiz. Bunlara karşı mücadele azmimiz gün geçtikçe daha da bilenmektedir. Biz sendika ağalarına karşı, sınıf sendikamızın önderliğinde işçilerin çelikten yumruğunu onların tepelerine indirerek, onları paramparça edeceğimiz günün yaklaştığını görmekteyiz."

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

İŞSİZLİK

Kapitalist ülkelerde işsizlerin sayısı günden güne artmaktadır. Bu ülkelerin başında da Japonya, İspanya ve Kanada gelmektedir.

Geçtiğimiz günlerde bir Japon makina yapımı şirketlerinden birinin iflası sonunda binlerce işçi sokağa atılmıştır. Japonya'da geçtiğimiz ekim ayı sonunda işsizler ordusuna 170 bin kişi daha eklenmiştir.

İspanya'da da işsizler ordusu giderek büyümektedir. Bugün İspanya'da sadece Anidinizya bölgesinde inşaat sanayisi dalında 100 binden fazla işsiz vardır.

Kanada'da iflaslar ve işsizlik artmaktadır. 42 şirketin iflası sonunda 15 bin kişi işsiz kalmıştır. Montreal bölgesinde Sadberi şirketinin kapanmasıyla yüzlerce işçi sokağa atılmıştır. Kanada'daki işsizlik oranı % 85'tir.

İNGİLTERE

İngiltere'de Ford Motorlu Araç Fabrikalarında çalışan 57 bin işçinin dokuz aydır süren grevi geçtiğimiz hafta ortalarında başarıyla sona erdi.

Ford Fabrikası işçileri, dokuz aydır süren mücadele sonucunda patronu dize getirdiler ve hakları olan % 17 ücret zammını aldılar. Ford Fabrikası patronu, işçilerin isteklerinin ve haklı taleplerinin bir bölümünü yerine getirmek zorunda kaldı. Ford Fabrikası işçileri dokuz ay sonra işbaşı yaptılar.

Ford Fabrikası işçileri %17'lik ücret zammı ile, sadece patronu dize getirmekle kalmamışlar, aynı zamanda hükümetin toplumsal anlaşmada ortaya koyduğu ilkelere de ağır bir darbe indirmişlerdir.

Bilindiği gibi James Callaghan'ın İşçi Partisi hükümeti, enflasyonla mücadele adı altında hiçbir sendikanın % 5'ten fazla zam yapmasına izin vermemekte ve daha önce İşçi Sendikaları Kongresi ile imzaladığı 'Toplumsal Anlaşma' çerçevesinde de toplusözleşme yapmaktadır.

ALMANYA

Batı Almanya'da bulunan yabancı işçileri, Alman tekelci burjuvazisi insanlık dışı bir muameleye tabi tutmaktadır.

Batı Almanya ve Batı Berlin'de yaşayan yabancılar, her şeyden önce polisten oturma izni almak zorundadırlar.

Batı Almanya'da oturan yabancıların oturma izni almak için çektikleri eziyetler konusunda KPD/M-L'nin yayın organı Roter Morgen gazetesi 41. sayısında bir haber-yorum yazısı yayınlamıştır. Yazıda bu konuya ilişkin olarak şöyle denilmektedir:

"Yabancılar daha sabah 4.30'da bina önünde kuyruğa giriyorlar. Saat 7.00'de içeri alınmaya başlanıyorlar. Saat 8'de de oturma izni işlemleri başlar. Uzun eziyetlerden sonra giriş numarası alıp da içeri girenlerin işi bir dilekçe ile bitmez, daha yeni sorunlar vardır önünde. Penceresiz ve oturacak yeri kıt dar koridorlarda saatlerce süren bekleyiş uzar gider. Bir de bakarsınız ki "bugün başka işlem yapılmayacak, yarın gelin" denilir. Binayı çabucak terk etmeyenler üzerine polis yürür coplayarak çıkarır. Bazılarını da tutuklar ve sürer.

"Gelen yabancıların çoğu Almanca konuşamadıkları halde büroda tercüman bulundurulmaz. Zaten izin dilekçesinin neden reddedildiği, neden bazılarına üç ay, bazılarına bir yıl izin verildiği anlatılmaz. Eğer oradaki baskılara karşı ağzını açan olursa hemen şu cevap verilir: "Eğer beğenmiyorsan, beğendiğin yere git Sizin gibilerden yeterince var burada.'

Yabancılar dairesinin bu eziyetine karşı, yabancıların hiddeti gittikçe artıyor. Öyle ki memur ve polislerle yabancılar arasında her gün olaylar çıkıyor. Bugün yabancılar yenik durumda, ama bu böyle sürmeyecektir. Yabancılar kendilerine hayvan gibi muamele yapılmasına izin vermeyeceklerdir.

"Elbette bir gün gelecek ki ne bir Türkiyeli ne Pakistanlı ülkesini terk ederek cebinde parası olmadan, dilini bilmeden hiçbir hakkı olmadan kalkıp da yarınsız bir yere doğru yola çıkmayacaktır. Onlar emperyalistler -ki Alman emperyalizmi de dahil buna- tarafından harabe haline getirilmiş ülkelerini inşa edip yaşayacaklardır. Artık yabancılar gittikçe daha fazla kendi ülkelerinde ve yabancı ülkelerde sömürü ve baskıya karşı yiğitçe mücadeleye başlamışlardır."

* CHP'li belediye başkanı işçilerin haklarını savunan Genel-İş Sendikası Batman şube başkanını işten attı.
* Şehabettin Bağdu Silahlı zorbalarını işçilerin üzerine saldırtarak, işçilere sendikadan istifa etmeleri yolunda tehditler savuruyor.
* İGD'li sosyal-faşistler işçilere karşı belediye başkanını destekliyor.

Batman Belediye işçileri zorbalığa boyun eğmeyecek

Batman Belediye Başkanı Belediye işçileri üzerinde silahlı baskı uyguluyor. İşçiler arasında suni ayrıcalıklar yaratıyor, onların sendikaya girmelerini dahi yasaklıyor.

Batman Belediye işçileri bir yıl önce yapılan sendika seçiminde, daha önce kendileri için hiçbir hak talep etmeyen patron uşaklarını Genel-İş Sendikası yönetiminden uzaklaştırmışlardı. Yurtsever, devrimci, demokratlardan oluşan bir liste sendika yönetimine seçilmişti. İşçilerin onayıyla seçilen bu yönetimden hoşnut olmayan Belediye Başkanı, her seferinde devrimci işçiler üzerinde sürdürdüğü düşmanca tavırlarını azgınlaştırdı. Onların aylık ücret ve ikramiyelerini ya hiç ödemedi, ya da zamanında ödemedi.

Genel-İş yönetimi, geçen yıldan kalan 4 aylık maaş tutarının ve bu yıla ait ikramiyelerin verilmesi ve sosyal haklardan yararlanma talebiyle Belediye Başkanını görüşmeye çağırdı. Belediye Başkanı sendikanın bu isteğini reddetti. En son olarak da işçilerin bayram öncesinden kalan bir aylık ikramiyelerini ve iki maaş tutarındaki alacaklarını ödemedi. O, işçilere "sizi ve sendikanızı tanımıyorum. İstediğiniz yere başvurun. Benimle görüşmek için buraya gelirseniz ayaklarınızı kırarım" diyerek, düşmanca tehditlerde bulundu. Hemen ardından sendika başkanı olan işçi arkadaşı işten attı. Silahlı adamlarını işçilere saldırttı. İşçilere sendika üyeliğinden istifa etmelerini söyledi, sendika üyeliğinde direnmeye kalkışanların derhal işine son verileceği yolunda tehditlerde bulundu.

Despot Belediye Başkanı sendika başkanını dövdürtüyor, işçileri tehdit ediyor:

İşten atılan Genel-İş Başkanı, işçiler üzerinde artan baskı ve tehditlerle ilgili olarak, Belediye Başkanıyla görüşmek istedi. Fakat onun silahlı çeteleri sendikacıya saldırarak görüşmeyi önlediler. Aynı şekilde işçileri silah tehdidiyle sendikadan istifa ettirdiler. İşçiler, tekrar sendika üyeliklerinin devamını sağlamak için notere gittiklerinde, aynı kurşunlar işçilere karşı sıkıldı. Olay yerine gelen polis saldırganlardan kimseye dokunmadı. Sendika Başkanı olan işçiyi yakaladı, daha sonra da tutukladı.

Batman halkı işçilerin yanındadır.

Batman Belediye işçileri sendikasız mücadele ile haklarını almanın mümkün olamayacağını kavramışlardır. Patrona karşı ileri sürülen talepler örgütlü gücü gerektirir. Bu güç olmadan, devrimci sendikal önderlik olmadan işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını alma mücadelesinin başarıya ulaşamayacağının bilincinde olan Belediye işçileri, sendikal hak ve özgürlüklerinin gasbına göz yummamaktadırlar. İşçilerin bu haklarını silahla bastırmaya çalışan Belediye Başkanı, bölgedeki feodal gücüne ve bir toprak ağası olan babasının müritlerine güvenerek işçiler üzerinde terör estiriyor. O, bu tavrıyla sadece işçilerin değil Batman halkının da nefretini ve düşmanlığını kazanmıştır. Batman halkı her zaman işçilerin yanında saf tutarak işçileri desteklemiştir.

Belediye başkanını destekleyenlerin başında İGD'lı sosyal-faşistler geliyor

İGD'li sosyal-faşistler, halk düşmanı Belediye Başkanını başından beri desteklediler. Onlar, bu kişinin Belediye Başkanı olması için, seçimlerde karşı-devrimci faaliyetlerini bütün güçleriyle sürdürdüler. Halka karşı her türlü sahtekarlıktan geri kalmadılar. Bugün de onun işçilere karşı zorbalığını ve kıyımcılığını destekleyerek halk düşmanı yüzlerini bir kez daha kanıtladılar.

Diğer yandan, kendilerine "Kürt devrimcileri" diyen kişiler, "Sendika yönetimini bize teslim edin her şeyi bir günde çözümleyelim" diyerek, işçilere ve halka olan inançsızlıklarını gösterdiler.

Mücadele sürecek:

Batman Belediye işçileri, kendi sınıf çıkarlarını savunma temelinde, saflarını sıklaştıracak, sendika hakkının gasbedilmesine izin vermeyeceklerdir. Onlar haklarını savunma ve bu uğurda mücadele etmenin bir unsuru olan sendikalarının rolünü asla unutmayacaklardır. Batman Genel-İş üyesi işçiler sendikalarına, sınıf kardeşlerine yönelen bütün saldırı, tehdit ve tertiplere karşı uyanıklılığı bir an bile elden bırakmayarak mücadelelerini sürdüreceklerdir.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

LADİK

Ladik işçi ve köylülerinin mücadelesi, proleter devrimcilerin önderliğinde gelişmektedir. Pancar ve tahıl üretimi yapan küçük üreticiler, inşaat işçileri ve öğrenciler sömürü ve zulüm düzenine karşı örgütlenmekte ve mücadele etmektedirler. Bunu sindiremeyen gericiler karşı-devrimci faaliyetlerini artırmakta ve bu yönde Ladik Kaymakamı onlara özel destek sağlamaktadır. Kaymakam birçok gerici ile ve patronlarla irtibat kurarak, polis ve jandarma ile birlikte halkın devrimci mücadelesini bastırmaya yönelmekte, özel bir görevli gibi çalışmaktadır. Ladik Çimento Fabrikası inşaatında çalışan bir grup işçi, gazetemize yazdıkları mektupta konuyla ilişkin olarak şunları belirtiyorlar:

"Ladik Çimento Fabrikasında çalışan bizler hiçbir yasal haktan yararlanamıyoruz. Sendikamız yoktur. Aldığımız ücret çok düşüktür. Özellikle vasıfsız işçilerin durumu oldukça kötüdür. Bu nedenle biz 4 ay önce ücretlerin yükseltilmesi talebiyle direniş yapmıştık. İnşaatta ve şantiyede çalışan bütün işçiler direniş saflarında yer aldı. Şantiye şefi direnişçi işçileri işten atmakla tehdit etti. İşçiler bu tehdide kapılmadan direnişe devam ettiler. Direnişimizin diğer işkollarına yayılmasından korkan şantiye şefi, direnişi kırmak için Kaymakamla birlikte işçilere karşı düşmanca faaliyete geçti. Polis ve jandarma eşliğinde işyerine gelen Kaymakam işçilere direnişten vazgeçmelerini, aksi takdirde polis ve jandarma kuvvetiyle direnişi bastıracaklarını, bütün işçileri işten atarak haklarında soruşturmaya geçeceklerini söyleyerek tehditkar konuşmalarla potronun çıkarlarını savundu. Yeterince örgütlü olmayan direniş, Kaymakamın ve polisin baskısı sonucu kırıldı. Daha sonra sık sık işyerine gelen Kaymakam, işçilere gözdağı vermeye ve tehditler yağdırmaya başladı. Bir işçi arkadaşı sorguya çekti. "Neden Akpınar Öğretmen Lisesi öğrencileriyle ilişki kuruyorsun? Orada çalışma yapmaktaki amacın nedir?" gibi sorular yönelterek arkadaşımızı hedef haline getirmeye kalkıştı. Daha sonra okul yöneticileriyle görüşerek okulda faşist baskı ve uygulamaların artmasını sağladı. Öğrenciler arasına muhbir kişiler yerleştirerek devrimci öğrencileri tespit etme ve onları okuldan atma yolunda girişimlerde bulundu.

Ezilenlerin mücadele azmi hiçbir baskı ve tehdit karşısında asla yok olmamıştır. Kutlutaş Çimento Fabrikasında çalışan biz inşaat işçilerinin devrimci mücadelesi Kaymakamın baskısı karşısında durmaksızın gelişecektir. Hiçbir güç mücadele ruhumuzu söndüremeyecektir."

PAZARCIK

İnşaat işlerinde çalışan, Pazarcıklı bir grup devrimci işçi, gazetemize gönderdikleri mektupta, sömürü düzeninde karşılaştıkları gerçekleri şöyle anlatıyorlar:

"Bizim belli, sürekli bir işimiz yok. Nerede iş bulursak çalışıyor, karnımızı doyurabilmek için bazen çok uzaklara gitmek zorunda kalıyoruz. Baharda köyümüze gelen bir "çavuş" bize iş bulacağını söyledi. Patronlara işçi sağlayan elçi olduğunu daha sonra anladık. Bize iş koşullarını anlattı. Başka çaremiz yoktu; kabul ettik. İşe başladığımızda, çavuşun bize belirttiği iş koşullarının gerçeğe uymadığını gördük. 10 saat çalışıyor, 190 lira ücret alıyorduk. Sendika, sigorta yoktu. Tahtakurusu dahil her türlü haşaratın bulunduğu koğuşlarda barınıyorduk. Bize verilen ekmekler, asgari 5 günlüktü. 18 arkadaş, ücretimize zam istedik. Vermediler. Patron bizi işten attı. Bir arkadaşımızı Burdur'a bize iş bulmaya gönderdik. Bizim patrona uşaklık yapan Ahmet Çelik, yeni işyeri patronuna telefon ederek bizim işe alınmamızın sakıncalı olacağını bildirmiş. Bu yüzden oraya da alınmadık.

Bize yaşama hakkı tanımayan bu düzen yıkılsın. Bizi işsizliğe, açlığa sürükleyen ağaların, patronların devletini, tüm emekçiler birleşerek yıkalım. Çünkü, tek kurtuluş yolu, biz emekçilerden yana olan bir düzenin kurulmasıdır."